

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6 - ČERVEN 2016 - CENA 15 Kč

PO VODĚ ZA HISTORIÍ

Rozhovor s Davidem Machartem

Maloval Tomáš Jára

4 Domácí dovolená

8 Jan Kostohryz – letec RAF a hrdina II. sv. války

12 Ženský pěvecký sbor má své logo

14 Vzpomínkový seriál – Školní výlety

18 Soutěžní jaro u mažoretek

20 Svět je divadlo – divadelní festival

22 Krása bude křečovitá

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 6. červen 2016. Ročník 47.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Fotografie: Ing. Jan Pírl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Léto, jídlo a sex

Tak nějak doufám, že úvodníky ve Zpravodaji nečtou děti pod zákonem. Ale koneckonců, žádné závadné či zdraví škodlivé sdělení neuvedu.

Navíc jsem si právě cosi na podobné téma kostrbatě přeložila do české mluvy v magazínu Freizeit rakouského Kurieru, což není žádný bulvární plátek.

Každý týden tam totiž sloupek na téma sexu píše jedna velmi inteligentní a vtipná redaktorka Gabriela Kuhn. Pokaždé se divím, jak je možné, že vždycky najde další sexy nápad. Sex je prostě nevyčerpatelné téma. Stejně jako kuchařské recepty.

Téma jídlo a sex se totiž osudově prolíná snad od nepaměti, a léto obě tyto činnosti může ještě potencovat. Oschly meze, příroda je plná zvířecích párů, jaký div, že i v lidech hlas přírody volá hodně nahlas.

Není dne ani týdne, aby se na sexu nepříživila reklama, nějaký časopis, či internetový portál. Počítá se s tím, že čtenář či divák hned zastříhá ušima a snaží se honem získat informaci, aby něco nepropásl. Manipulativní autoři vždy vyrukují s triumfem ve smyslu: 10 druhů zeleniny, které vám zaručí orgasmus. Nebo: Pojídání banánu ženám podvědomě připomene... ehm. Nebo: Pánové, tak si ten chřest dejte aspoň k masu! Je zdravýyyy! Vy víte jak.

Tyto zprávy jsou někdy mimořádně potěšující, někdy však děsivé až odstrašující. Jak by člověk mohl věřit vědcům, ujišťujícím, že lidé, kteří žijí asketicky, mají větší touhu po sexu. Ze by? A proč? Prý vzhledem k tomu, že údajně se cítí celkově uvolněnější. A my dobře najedení snad ne?

Ale že jídlo a láska spolu souvisí, to si myslím. Podle klasického jak k jídlu, tak k dílu. Nedovedu si představit asketu, který, pozvaný na oběd, zoufale volá: Prosim, mě velmi málo!!! A pokud si »vaří« sám, na talíř si klade s výčitkou pár plátků mrkve a doplní je lžičkou nízkotučného jogurtu. Myslíte si, že se na večerní schůzce s ženou svých snů počne chovat vášnivě, a zahrne ji opojnou fyzickou láskou a nekončící něhou?

Zkrátka se mi zdá, že typ člověka, který se umí dobře a s chutí najíst, rád ostatní ponouká k dobrému jídlu a má radost, když jim chutná, je šťastný a přející i v jiných disciplínách.

Ale zpět na začátek. Doporučení těch správných potravin ve vztahu k milování má někdy vskutku nepochopitelné odborné nesouvislosti. Co všechno nám naservírovali k uvěření!? Tak tedy: Na zdraví!

1) Pět věcí, které se před sexem nedoporučují jíst (fazole, čočka, brambory, energetické nápoje a čokoláda!)

2.) Pět potravin, které sexuálně vzrušují (fazole, čočka, brambory, energetické nápoje a čokoláda!)

3.) Šest věcí, které do postele přinesou více zábavy (ušťice, šlehačka, med, jahody, energetické nápoje, čokoláda!)

4.) VIP potraviny pro lepší sex (vanilka, paprika, chřest, fíky a šafrán!)

5.) Dvě složky, které z vás udělají stroj na lásku (Artyčoky! Býčí žlázy!)

6.) Tři věci, které nesmí chybět v dietě pro milování (špaldová mouka, sójový pudink, hlíva ústřičná!)

7) Tři složky, které zvyšují potenci (brokolice, ořechy, avokádo!)

8) Tři potraviny, které zaručují ženám touhu (mrkev, ústřice, tvaroh!)

9) Tři potraviny, které zaručují touhu mužům (steaky, steaky, steaky!)

10) Tři potraviny, které zaručují touhu oběma pohlavím (Soletky, chipsy, gumoví medvídci Haribo)

A kdybyste si mysleli, že nad jídlem ve spojení se sexem přemýšlí jenom Evropa a Amerika, mistři reklamy, není tomu tak.

Název avokádo pochází z aztéckého »ahuacacauhitl«, což znamená »varlatový strom«. Varlata připomínají tím, že rostou na stromě v párech a také byly považovány za afrodisiakum, což je činilo nepopulární v očích křesťanů. Španělé pak tento název zkrátali na aguacate a Angličané z něj udělali avocado.

Jako dezert vám ještě naservíruji zprávu, kterou bych mohla nazvat »Co jste se nikdy nechtěli dozvědět o vanilce«. Bohužel, pokud budete číst dál, už nikdy si neslízáte vanilkovou zmrzlinu bez roztěkaného kolotoče myšlenek. Ano, opravdu je to tak. Nevinný vonavý název »vanilka« pochází ze španělského názvu vainilla, což je zdobnělina z vaina, tj. pochva, pouzdro či lusk (původně z latinského vagina). A je to. Tak si dejte příště čokoládovou, no...

Ale přesto platí: »Dobře se najíst, dobře si popovídat, dobře si... - je něco lepšího, jak strávit den?« To řekl už Henry Miller v knize »Tiché dny v Clichy« a myslel si to i v jiných svých knihách.

Každopádně, užijte si nejen léto, ale i jídlo a sex. Upřímně si myslím, že není třeba nic z toho si vyčítat. Pokud by to Pánbůh nechtěl, určitě by nás nestvořil s žaludkem, pusou a jazykem s chuťovými pohárky, ani nás nevymodeloval jako holčičky a chlapečky, snadno od sebe rozpoznatelné.

Alena Mitter

Společenská kronika

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci červnu 2016 oslaví významná výročí.

Mrázková Anna	Hluboká	91 let
Hájková Zdeňka	Hluboká	80 let
Honsová Marta	Hluboká	75 let
Klepal Václav	Hluboká	75 let
Stará Marie	Hluboká	75 let
Koubková Marie	Hluboká	75 let

Narodili se

Řimnáč Albert	Hluboká
Blahová Noemi	Hluboká

Márovec Matyáš	Hluboká
Špunarová Emma	Hluboká
Dittrichová Eliška	Hluboká
Pressl Kvido	Hluboká
Sedlická Aneta	Hluboká
Zvánovec Kristián	Hluboká
Vejvoda Sam	Hluboká
Šmoldas Tomáš	Hluboká

Opustili nás

Liška Václav	Jeznice
Jordán Vladimír	Purkarec
Šoupová Helena	Hluboká
Kolářová Marie	Hluboká

Z jednání rady města:

- Rada odsouhlasila příspěvky na pořádání sportovních a kulturních akcí v našem městě.
- Rada povolila zřízení předzahrádky před domem na Masarykově ulici k nově otevřené Bertíkové cukrárně.
- Na město se obrátil předseda Spolku Poněšice, Ing. René Ernst, se žádostí o výpůjčku části pozemku na návsi, kde chce spolek za příspěví nadace ČEZ vybudovat dětské hřiště. Osadní výbor s tímto záměrem souhlasí a rada s výpůjčkou souhlasí rovněž.
- Nadace proměny vyhlásila grantovou výzvu Zahrada hrou. Cílem výzvy bylo podpořit obnovu nebo vybudování zahrad u mateřských škol, jejichž využití umožní propojení se školním vzdělávacím programem a pomůže příznivě ovlivnit rozvoj schopností, dovedností, tvořivosti a odpovědného přístupu dětí k životnímu prostředí. Nadační příspěvek se poskytuje do výše 800 tis. Kč. Mateřská škola v Ruské ulici má zájem o vytvoření zahrady v přírodním stylu a podala žádost o nadační podporu.
- Rada města bere na vědomí přípravu nového způsobu likvidace splaškových vod ve městě, a ukládá městskému úřadu doplnit studii o odhad provozních nákladů spolu s prověřením vlastnických vztahů jednotlivých variant.

Dosud je čištění odpadních vod zajištěno ČOV na břehu Židovského rybníka. Stavba byla realizována na konci 80. Let, předpokládaná životnost 30 - 40 let. Vzhledem k předpokladu nutné rozsáhlé rekonstrukce je hledáno nejvhodnější řešení. Společnost ČEVAK ve spolupráci s firmou EKOECO hodnotilo tři varianty:

- Kompletní rekonstrukce na stávajícím místě (nevýhodou je hygienická zátěž na okraji města) 24 mil. Kč
 - Stavba ČOV na novém místě (např. za Židovským rybníkem – 33 mil. Kč)
 - Čerpání na ČOV Zámostí + zvětšení ČOV Zámostí – 26 mil. Kč.
- Kalkulace cen je orientační.
- Rada města souhlasí s vypsáním výběrového řízení na dodavatele výměny vzduchotechniky v kuchyni základní školy Hluboká nad Vltavou.
 - Dále byly odsouhlaseny výsledky výběrových řízení na akce např. Oprava zábradlí podél cyklostezky Hluboká – Purkarec, výměna oken v obytném domě č. p. 34, zajištění opravy kanalizace v obci Poněšice.
 - Rada města projednala záměr pokládky teplovodního potrubí z plánované provozovny fy Wedos na hlubockou plovárnu. Byly projednány možné varianty trasy. Do doby realizace je nutno zajistit projektovou dokumentaci, rozpočet stavby a příslušná povolení.
 - Oslovení 140. výročí od založení Sboru dobrovolných hasičů se budou konat 23. 7. 2016.

Ze zastupitelstva města

- Zastupitelstvo města bere na vědomí příspěvek Nadace ČEZ na akce: Bylinková zahrada U berušek a dráčků, MŠ. Dále výsadba dřevin – vycházková cesta Rudolfova kout. Další investiční dotace byla poskytnuta z KÚ Jihočeského kraje na realizaci projektu podpory akceschopnosti jednotky SDH – 4 komplety dýchací techniky a 1 ks kalové čerpadlo.
- Dále byly schváleny Jihočeským krajem dotace v rámci těchto dotačních programů: **Projekt:** cyklostezka kolem golfového hřiště, kaplička v Jeznici, akce pěveckého sboru Záviš v roce 2016 (účast pěveckého sboru na Mezinárodním setkání pěveckých sborů v Drážďanech), **Úcta k předkům** – Hřbitovní zeď Purkarec, Tvorba krajiny a biodiverzity: revitalizace parčíku

v Kostelci, **Podpora odstranění bariér v objektech občanského vybavení, v dopravní infrastruktuře** – na projekt: Bezbariérové úpravy pěších tras v Hluboké nad Vltavou

- Dále byly podány žádosti do výzvy MŽP: Na projekt: Výsadba stromů podél cesty z parkoviště k domovu důchodců, Oprava lávky přes Munický potok u Munického rybníka
- Zastupitel MUDr. Toušek upozornil na výročí 700. let od narození císaře Karla IV. V této souvislosti navrhl pan starosta zařadit jako jeden z bodů programu příštích slavností vína oslavení této osobnosti. Starosta současně poreferoval zastupitelům možnosti koupě pozemků i samotné zříceniny Karlův Hrádek od lesů ČR.

Vodovodní hydranty může použít jen provozovatel sítě a hasiči v případě požáru

S neoprávněnou manipulací s nadzemními i podzemními hydranty se v poslední době stále častěji potýkají vodohospodáři. Hydrant, jako součást vodovodní sítě, slouží vodohospodářům pro její plnění a odkalování. Nezanedbatelnou funkcí pro provozovatele vodohospodářského majetku, tedy společnosti ČEVAK, a. s. je také plnění cisteren pro dovoz pitné vody v případě poruch a havárií na vodovodní síti. Hydranty také využívají hasiči, jako zdroj vody, při hašení požárů.

Použití hydrantů v případě záchranných a likvidačních prací přesně stanovuje Zákon o vodovodech a kanalizacích č. 274/2001 Sb., v souladu se Zákonem č. 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému. Pouze

v tomto případě se také na hasiče nevztahuje povinnost platit vodné a stočné. Žádný jiný způsob manipulace bez vědomí provozovatele tedy není možný.

Pokud by totiž k neoprávněné manipulaci se zařízením vodovodu nebo kanalizace došlo, hrozí dle výše uvedeného zákona pokuta jak právníkům, tak i fyzickým osobám. Kromě toho jim ještě může vodoprávní úřad uložit pokutu za neoprávněný odběr a to až do stejné výše, tedy 50 tisíc korun. Provozovatel, je navíc oprávněn odebranou pitnou vodu zpětně vyúčtovat a může uložit smluvní pokutu až do výše 10 tisíc korun.

Jakákoli manipulace s hydranty, vyjma záchranných a likvidačních prací, je tedy zakázána. Tento problém se objevuje především v jarním a letním období, kdy se začínají napouštět zahradní bazény. Zde je třeba dodržet základní pravidlo. Lidé by měli odběr předem oznámit na bezplatnou linku společnosti ČEVAK, a. s. 800 120 112, kde jim poradí s možnými alternativami, jak bazén napustit, případně předají kontakt na příslušného provozního pracovníka.

Památka po Karlu IV. je na prodej

Hluboká nad Vltavou – Páli jste si někdy vlastnit hrad? Teď máte možnost. Už zanedlouho si totiž budete moci koupit Karlův hrádek. Gotický lovecký hrádek, postavený ve 14. století českým králem

Karlem IV., je v havarijním stavu. A než by do něj stát investoval, raději památku, kterou spravují Lesy České republiky (LČR), nabídne k prodeji. 30. 4. 2016,

zdroj: českobudějovický deník

Domácí dovolená

Zámeček Mitrowicz, Koloděje nad Lužnicí; Foto: Jan Pígl

Už vás nebaví bloumající turisté v našem městě? Pak tedy pro vás máme recept, stejně dobrý jako domácí limonáda. Jeďte opodál a staňte se sami turistou tam, kde vás neznají. Udělejte si domácí dovolenou. A nemusíte jezdit příliš daleko...

Řeka čaruje... A řeka nás také spojuje...

Města a obce poblíž vodních toků jsou jako korálky navlečené na jedné šňůrce. Mají hodně společného. Podobné starosti, podobné radosti. Už moje babička vyprávěla, jak její ještě mladá maminka nasedla v Budějovicích na vor a svezla se až do Prahy. Pravda, trochu mokrá, protože to ve Svatojánských proudech (a asi i jinde) pěkně cákalo.

My už také můžeme plout naší Velikou řekou – a příští rok bude možné splout Vltavou z Budějovic přes Hlubokou až na Orlík. A už dnes můžeme kombinovat různé druhy pohybu po našem krásném kraji. Autem, na kole, pěšky, na lodi. A pokud nastoupíme na loď Hlubočáka Davida Macharta v Týně nad Vltavou, z Vltavy u soutoku doplujeme proti proudu Lužnice na romantická místa.

Takže jestli už jste si ke své spokojenosti obepluli Hlubokou, vyjeďte z ní třeba na kole a nalodte se v Týně. A navštivte Koloděje nad

Lužnicí. Místo s velmi příjemnou atmosférou. Voda, zeleň, zámeček a datel, který pilně buší do stromu. A nejen on je tady pilný.

V údolí u řeky Lužnice, kde leží dnešní obec Koloděje, dříve Kaladý, býval původně jen poplužní dvůr a krčma. Nevelké šlechtické sídlo v renesančním slohu, opevněné příkopem napájeným řekou Lužnicí, si zde postavil pan Adam Čabelický ze Soutic. Později se majitelé panství často střídali, ve vlastnictví hraběte Františka Wratislava z Mitrowicz a jeho rodiny ale zůstal pár staletí.

A tak zámeček, nyní zvaný Mitrowicz, loni oslavil 450 narozeniny. Ale možná víc než své původní narozeniny slaví své znovuzrození. Díky společnosti Mitrowicz, a. s. se už osm let probírá z devastace, do které ho uvrhl předešlý režim. Zámečský areál spolu s přilehlými budovami bývalého pivovaru, lihovaru, koníren a dalšími »citlivě« obhospodařovalo místní JZD. Budova zámku byla násilně oddělena vysokou zdí a sloužila jako depozitář muzea. V polovině šedesátých let došlo v důsledku stavby Orlické přehrady ke zvýšení hladiny Lužnice, zanikl jez pod zámek a přilehlý park se výrazně zmenšil rozšířením koryta řeky a stavbou ochranného

protipovodňového valu. Dílo zkázy dokonala povodeň roku 2002.

O tom, jaké je to probírat k životu smutný zámeček, aby byl zase veselý, jsme si povídali s panem **Michalem Bedřichem ze společnosti Mitrowicz, a. s. z Prahy**. A o tom, jaké je to křtít znovu narozenou loď, jsme si povídali s **Davidem Machartem, majitelem firmy Jihočeská plavební z Hluboké nad Vltavou**.

LOŤ – VYHLÍDKOVÉ PLAVBY

David Machart – V pruhovaném tričku – provozuje vyhlídkové plavby po Vltavě i Lužnici. Zeptali jsme se:

Letos tedy ještě nemůžeme z Hluboké doplnout po vodě až sem do Koloděj?

Zatím ne, propojení vodního toku poslední plavební komorou v obci Hněvkovice pod

Hněvkovickou přehradou nastane v roce 2017. Nicméně loni jsme zkusili zavést vyjíždku lodí z Týna sem do Kolodějí, zájem byl. A tak letos opět zahajujeme plavbu po Lužnici, ve stejný den s vyhlášenou místní Mariánskou poutí. Koná se vždy poslední květnový víkend. Od června budeme provozovat pravidelnou linku – z Týna do Kolodějí 5x denně a zpátky. Nejdřív školní výlety a pak bum! – vybuchnou prázdniny. Proto od července přibude druhá loď, která bude pendlovat Lužnici mezi Kolodějemi a Týnem tam a zpátky po celý den. A je to pro tento účel opravdu ideální loď, sloužila jako přívoz, čtyřicet centimetrů ponor, široká, prostorná, s plachtou proti slunci. Bude vozit lidi na zádi a bicykly na přídi v pohodlí a pohodě. V současné době probíhají úpravy a generální oprava motoru, motor jsme odhlučnili a vše usadili zpátky a ještě máme připravenou pěknou věc pro děti: zgenerálováný motor natřený do původní originál zelené barvy s chromovanými hlavami bude zakrytován do průhledného vakuového skla. Takže děti budou za jízdy pozorovat práci lodního motoru pěkně zblízka.

V této chvíli se také majitel lodí a jeho žena Hanka zamyslí nad tím, jakým jménem by se plavidlo mohlo pokřtít – a zdá se, že by to mohl být KOLODĚJ.

Je to od soutoku moc hezká plavba, krásná lodní linka krásnou krajinou, je opravdu na co se dívat, *dodává David Machart, sladkovodní plavec.* V Kolodějích může turista vystoupit, hodinku a půl si užít místních atrakcí a pak se vydat lodí zpátky. Cesta sem trvá 40 – 45 minut, molo je schované na břehu řeky, projdete se po hrázi a objevíte příjemný zámeček, kde na vás pokaždé něco čeká.

Pro výletní loď je vždycky dobré, pokud může nabídnout zážitek. Nejen projížďka po vodě, hezké okolí řeky, ale důležitý je i lákavý cíl. Koloděje splňují atraktivní nabídku místa s atmosférou, prohlídkou zámku a atrakcí kolem něj. Po celé prázdniny tady probíhají prohlídky unikátních prostor zámku. Připravené jsou i speciální dětské prohlídky a od srpna i noční prohlídky s ohňovou show. A v okolí je navíc nádherná příroda.

Výlet sem je jak dělaný pro rodiny s malými dětmi, říká Hanka Machartová. Má své zkušenosti, jednoho ze dvou chlapců právě uspává v kočárku. Když nechcete cestovat moc daleko. Anebo pro ty zdatnější, co kus cesty zvládnou na kole. Kousek na kole, kousek na lodi. Když si zvolíte jednosměrnou trasu lodí, jednu část projedete lodí, druhou na kole třeba přes Semenec, kde je přírodovědné muzeum pod širým nebem, nedaleko rozhledny u soutoku Vltavy a Lužnice. V expozici mají arboretum, sbírku léčivých bylin, rozárium, botanické druhy vrb... a navíc je odtud pěkná vyhlídka na soutok a na Klet.

Cesta z Týna do Kolodějí je na kole příjemná a případně se dá pokračovat až do Bechyně – nejedná se o cyklostezku, spíše rozmanitou cyklotrasu. Vlastivědný výlet jak vyšitý.

Dá se připlout do Kolodějí třeba i na gumovém člunu? A může vaši vodní dopravu v létě omezit sucho?

Člun nebo kanoe... Proč ne? Ale spíš odtud do Týna, abyste nepluli proti proudu.

A co nás může omezit? Sucho ani ne, spíše nepříznivé počasí a velká voda. V těchto místech drží průtok přehrada Kořensko, což je po Hněvkovicích záložní přehrada pro elektrárnu, takže suchého koryta se bát nemusíme. Větší voda je nevýhoda, protože Vltava má limitní průtok 100 kubiků, Lužnice 50 kubiků – po dosažení tohoto limitu musí loď zůstat v přístavu a je zastavená plavba. Když je hodně vody na Lužnici, tak loď není dost rychlá, aby překonala silný a rychlý proud, pluje maximálně 15 km za hodinu a proti většímu proudu by to nahoru nezvládla. Ale zase bychom velkým fofrem pluli na Kořensko a na Orlík.

Doufám, že máte dobře vyučené kapitány, aby se v tu chvíli neodehrála nějaká další zkáza Titanicu.

Žádný strach, máme, vedeme školící centrum a za 5 dní výcviku jsme schopni lidi vyučit, vydat osvědčení o praktických dovednostech a zařídít jim 3 denní zkoušku na plavebním úřadu, aby získali průkaz vůdce malého plavidla. A je to. V tomhle je krásné, že si mohu kapitány sám vyrábět. Musí být ochotni pracovat a být trochu šikovni na ruce, když je potřeba na lodi něco opravit.

Pro menší loď zkrátka seženete posádku mnohem jednodušeji. Přívozy a lodní doprava v jihočeském měřítku jsou o něčem jiném, než ty pražské, přitom se často porovnávají. Tady je to prostě o dvou měsících sezóny a tím se opravdu žádný převozník ani lodní vůdce neuživí. Používat velkou loď, co nejvíc naplněnou lidmi,

není řešení – stejně jsou náklady tak obrovské, že je to nesmysl. Výhodnější a pohyblivější jsou tak jako tak menší lodě do 30 lidí, které se snadno naplní. Problém je, a hlavně do budoucna bude, s posádkami.

Je totiž důležité vychovat si nástupce. A to není pro velké lodě vůbec jednoduché, tam už jsou nařizeny složité a dlouhotrvající zkoušky pro kapitány. Nejdřív 3 měsíční praxe lodníka na velké lodi, pak musí splnit 726 plavebních dnů, takže to zabere skoro tři roky života, než získá oprávnění, a pro české suchozemce to není jednoduché. Proto dnes získat velký kapitánský průkaz je téměř nesplnitelné, a až odejde stará garda kapitánů z plavby Labsko-Oderské, velké lodě budou stát.

vyhlidkoveplavbyvltava.cz / tel.: 777 834 716

YMAZLENÝ ZÁMEČEK

Mít malý zámeček, óóó, to zní nááádherne romanticky! Ale když si uvědomíte, že ho získáte tak trochu zbořený, takže počátek vlastnictví obnáší nejen velkou rekonstrukci, ale později též pravidelnou údržbu, včetně cídění nekonečného počtu okenních tabulek – trochu vás to zarazí. Prokousávání se administrativou, protože všechny kroky je nutné projednat s Památkáři. Vypracovat stavebně historické i restaurátorské průzkumy, statické posudky, mykologické posudky, a pak už přizvat architekta a projektanty, vyřídít stavební povolení. Když se ještě dozvíte, že všechny budovy byly vážně staticky narušeny a v areálu chyběly veškeré inženýrské sítě, začnete se pátravě dívat, jestli se majitelům nad hlavou nevznáší svatozář. Nevznáší, ale přesto jsou svatí, protože nic z uvedeného je neodradilo. Zámecký areál je dnes už zachráněn, pročištěn a vyklizen, odvezlo se prý přibližně 6.500 tun odpadu, navážky a suti – a v pracích se pokračuje. Ale už dnes je zámeček Mitrowicz uprostřed jarní louky tak krásný, že se vám tají dech.

Foto: Jan Pírgl

Hodně práce a úsilí

Od roku 2008 je zámek ve vlastnictví společnosti Mitrowicz, a. s.

Michal Bedřich, který je u obnovy záměčku od počátku, přiznává, že záměček v Kolodějích mu přirostl k srdci. A má velkou radost, že konečně jsou záchranné práce vidět navenek.

Záměcký areál byl kompletně v havarijním stavu, po restitucích dlouhá léta bez údržby a poslední »kapkou« byla ničivá povodeň roku 2002, kdy byl celý areál zatopen po dobu 14 dní do výšky téměř 3 metrů.

Po celých osm let už zámek i okolí postupně prochází celkovou, velmi náročnou rekonstrukcí, která samozřejmě začínala všemi těmi neviditelnými, ale o to důležitějšími zásahy, jako je odvodnění, statická stabilizace klenby kaple, odkrývání původních maleb a napravování všech křivd, kterých se na záměčku dopustili předchozí majitelé. Třeba neodborným restaurováním stěn. Nebo barbarským zbroušením barokních parket pro pojezd kamery filmových tvůrců jednoho nejmenovaného filmu jedné nejmenované série.

Kaple sv. Anny dostala novou střechu s krovem a celá kopule, které hrozilo zřícení, byla stažena železobetonovým věncem. V budově zámku bylo nutné zabezpečit statiku celého objektu. Komplexně opravit celý suterén, ošetřit zdivo, provést drenáž a izolace. Postupně pak rekonstrukce postupovala do vyšších pater. Skvělou práci odvedli restaurátoři, kteří dokázali dát do původního stavu jak fresky, tak i dřevěná obložení, okna, dveře, podlahy a kamna. Zmizely okolní rozpadlé hospodářské budovy, které už nešlo z důvodů statického narušení zachránit. Celý areál byl odvodněn a vyčištěn a vrátila se mu zpět důstojná podoba, která mu náleží.

Loni, když byly interiéry záměčku poprvé otevřeny veřejnosti, předvedl zámek precizní a promyšlenou vizi své obnovy a pečlivou práci investora, architekta a všech řemeslníků. Přestože se prý historických dokumentů

k zámku mnoho nezachovalo, restaurátorský průzkum a domluva s památkáři vrátila interiéry dolních salonů zámku do příjemně zeleného odstínu stěn a dveří, které záměčku sluší. Zelená a černá, táflování mramorované, napodobené kdysi dávno ve dřevě, aby záměcký pán ušetřil za drahý kámen. V záměčku je i dnes hodně dřevěných podlah: na schodišti, chodbách i v pokojích, a protože je vytápěn celoročně, aby stálá teplota nenutila dřevo pracovat, působí příjemně teplým dojmem.

Kouzlo romantiky

Jednotlivé pokoje nabídnou nejen romantiku bydlení na zámku, ale předvedou malý velký zázrak. Ač bydlíte v pokojíčku s atmosférou 18. století, aniž by jakkoli rušila, je k dispozici přímo v interiéru exkluzivní koupelnička s nejmodernějším italským designem. Nebo se vykoupete ve vaně uprostřed pokoje a díky dobré hydroizolaci není obava z pocákání dřevěných podlah. Z ložnice, kde strávíte svatební noc, vedou prosklené dveře přímo na

balkónek pod kopulí kaple sv. Anny... můžete se pomodlit, aby vaše manželství bylo krásné jako ten první den i noc.

Architekt MgA. Albert Pražák oplývá skvělými nápady a invencí. S citem tak záměčku propůjčil luxus původního ve spojení s nejmodernějším. Včetně sociálního zařízení pro dámy i pány poblíž suterénní hodovní síně. Bůhví, jak to kdysi řešili skuteční záměckí páni.

Projekt a provedení obnovy tak chválí znalci, i návštěvníci.

Můžete tady prožít svatbu, rodinnou oslavu nebo podnikové setkání... bavit se, dobře se najíst a alespoň na pár dní mít pocit, že jste opečovávané princátka.

A co nás v renesančním záměčku Mitrowicz čeká, když ho navštívíme jen na jeden den či odpoledne?

Prohlídka krásných záměckých interiérů, pohoda v záměcké zahradě! Mariánská pouť zahájila sezonu, v červnu bude otevřeno o víkendech, prázdniny každý den krom pondělí a ve středu a v sobotu noční prohlídky a ohnivá šou.

Pro návštěvníky je připravena záměcká zábava v trochu jiném pojetí, než jsme na zámcích zvyklí. Těšit se můžeme tradičně na divadla, třeba *Máčení nepoctivého pekaře*, to je opravdu silný zážitek. I s kádí vody, která je v parném létě vítaným zpestřením. Děti se hlásí dobrovolně! Potkáte tady pohádky, kejklře, sokolníky. Koncerty historické hudby. Turnaj neurozených rytířů a divoké šermířské představení.

Na mariánské pouti byla opět nachystána celodenní hra s názvem *Rytířský turnaj*. Rukodělné dílničky, dobový jarmark s ukázkami tradičních řemesel! Záměček nabízí výtečný historický catering nebo koše s piknikovým občerstvením.

I když se v záměčku v Kolodějích sejde hodně lidí, na velké travnaté louce se to příjemně rozplyne a člověk zažívá pocit klidné

Foto: Jan Pírgl

uplývajícího času. V bezpečném prostoru původní stodoly, na léto ochráněné plachtovou střechou, se odehrávají středověké divadelní kusy a vy k nim můžete přikousnout něco grilovaného...

V příkré stráni se brzy vykutají znovu na svět bývalé sklepy pivovaru, kde prý zrálo velmi dobré pivo, dokonce zde kdysi profesor Balling poprvé zavedl odborný pojem stupňovitosti piva, a už brzo se možná dočkáme poctivého kolodějského žejdlíku. Kdysi na louce býval zřízen i kuželník, na kterém prý ve dny sváteční občané Kolodějští nacházeli milou zábavu při hře v kuželky...

Kdo ví, co všechno ještě přibude na místě, kde jako byste vnímali úlevné oddechování zámku Mitrowicz, šťastného, že zkáza kolem něj a uvnitř jeho zdí byla odvrácena. Že neupadne do zapomnění, ale naopak je středem lidského usilování a zájmu, a že je po letech zase zámek, za který by se nemusela stydět žádná pohádka s dobrým koncem.

Každý víkend až do prázdnin je zámecký areál a zámek otevřen veřejnosti vždy v sobotu a v neděli od 11 do 16. 30. V červenci a srpnu je otevřeno denně kromě pondělí. Každou prázdninovou středu a sobotu si přijďte užít noční prohlídky zámku spolu s nezapomenutelnou atmosférou nasvíceného zámeckého areálu a impozantní ohňovou show! Připraveny jsou dva prohlídkové okruhy, jeden venkovní s historií zámku a architektonickými zajímavostmi a druhý s interiéry zámku. Zámek provází historická postava a můžete se těšit na zábavné luštění, dětem mohou radit jejich rádčové a písaři :-). V rámci celodenního vstupného jsou oba prohlídkové okruhy zdarma. Zámecký areál má nově v letošní sezóně bylinkovou zahrádku, malé infocentrum a biotop. V nabídce občerstvení budou připraveny piknikové koše. Novinkou je také možnost dopravy na zámek, 5x denně bude vyplouvat loď z Týna nad Vltavou do Koloděj a zpět.

www.zamekmitrowicz.cz / tel.: 728 353 133

Golf Resort Hluboká

TERMÍNY:
11. 06. 2016
16. 07. 2016
20. 08. 2016
03. 09. 2016
Vstupné: 295 Kč

Sobotní Grill Fiestón s Dolce Cabaña „Sněz, co můžeš“

Restaurace Dolce Cabaña a Golfový klub Hluboká nad Vltavou si Vás dovoluují pozvat na pravidelné Sobotní Grill Fiestóny.

Menu

- GRILOVANÉ MASITÉ KLOBÁSKY
- GRILOVANÁ VEPŘOVÁ KOTLETA
- GRILOVANÁ VEPŘOVÁ KRKOVICE
- HOVĚZÍ FLANK STEAK
- GRILOVANÉ KUŘECÍ (STEHNA, PRSA, ATD.)
- RŮZNÉ DRUHY SEZONNÍCH SALÁTŮ
- PEČENÉ BRAMBORY
- DOMÁCÍ DEZERT DLE VOLBY ŠÉFKUCHAŘE

Můžete se těšit na neomezenou konzumaci grilovaného masa, které pro Vás připraví vyhlášení šéfkuchaři golfové restaurace Dolce Cabaña.

Přijďte si užít oslavu jídla, pití a hudby.

Přihlášení na tel.: +420 721 540 413, (+420 776 826 376), e-mail: golf.jt.info@gmail.com, (recepce@golfhluboka.cz).

NOC KOSTELŮ

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

10. 6. 2016, 19:00 - 21:00

prohlídka kostela, informace o historii,
zodpovězení dotazů, pro zájemce setkání u Bible,
chrámová hudba, program pro děti

Statečný válečný letec

V tomto domě prožil dětství a mládí Jan Kostohryz, DSO (*1911, † 1978), letec RAF a hrdina II. sv. války. Poslední velitel 311. čs. bombardovací peruti v Británii, nositel mnoha českých a britských vyznamenání za zásluhy v boji. Komunistickým režimem v 50. letech odsouzen ve vykonstruovaných procesech k 16 letům vězení. Čest jeho památce.

Jan Kostohryz
* 23. 8. 1911 Praha
† 25. 1. 1978 Praha

*Wing Commander,
podplukovník letectva.*

*Letec – palubní
telegrafista a pilot,
příslušník a velitel
311. bombardovací
peruti, která
byla založena*

*29. července 1940 a byla jednou z perutí, které
během druhé světové války bojovaly na straně
Spojenců, v tomto případě jako československá
složka v rámci britského vojenského letectva Royal
Air Force.*

Rodičům Kostohryzovým se narodili dva synové. Jeden z nich se stal válečným hrdinou. Jan Kostohryz bojoval za druhé světové války v leteckých bitvách o Atlantik – jako pilot a velitel 311. československé bombardovací peruti RAF.

Zásluhou iniciativy paní Marie Čermínové, se souhlasem současných majitelů domu a díky městu Hluboká, bude na dům, ve kterém Jan Kostohryz prožil dětství a mládí, umístěna pamětní deska. Bude připomínat, že jeden z hlubockých občanů získal v Anglii **Řád za vynikající službu**, což je vojenské vyznamenání, jež je ve Velké Británii udělováno pouze za zásluhy v boji a vynikající službu důstojníkům ozbrojených sil v době války. Další významné řády získal Jan Kostohryz i z rukou prezidenta Edwarda Beneše.

Bohužel, po válce a komunistickém puči v roce 1948, jako mnoho dalších statečných Čechů, kteří nasadili život za svou vlast, doplatil na politický teror padesátých let. Byl odsouzen, uvězněn a degradován. Následky nesl po celý zbytek života.

Zděšení Britové se o hrdinech bitvy o Británii, kteří se vrátili zpátky do své vlasti, dozvídali zpoza železné opony už jen útržkovitě. Stateční muži, krásní chlapi, letci a odborníci dalších profesí,

**Letec Jan Kostohryz, DSO,
Wing Commander, plukovník
letectva, palubní telegrafista
a pilot, příslušník a velitel
311. bombardovací peruti v Británii**

1932 Maturita na reálném gymnáziu v Českých Budějovicích
1932 Škola na důstojníky pěchoty v záloze v Jindřichově Hradci
1933 Vojenská akademie v Hranicích
1935 povýšen na poručíka pěchoty
1938 zpravodajský důstojník pluku
1939 propuštěn z vojenské služby (okupace Československa Německem)
1940 ilegální přechod hranic
1940 přijat do RAF v hodnosti Pilot Officer – jeden ze zakladatelů 311. bombardovací peruti
1940-1941 – 32 nočních bombardovacích náletů (168 operačních hodin)
1941 postupně povýšen na nadporučíka, poté na kapitána
1941-1943 pilotní výcvik
1943 kapitán letounu u 311. peruti velitelem A-letky povýšen na Squadron Leader a na štábního kapitána letectva
1944 povýšen na Wing Commander ustanoven velitelem 311. peruti
1945 povýšen postupně na majora, poté podplukovníka, udělení britského DSO (řád za významné služby), který získal jako jediný čs. bombardovací letec, návrat do vlasti
1946 velitelem Leteckého pluku 25 v Havlíčkově Brodě (později v Plzni)
1948 vstoupil do KSČ, odvolán z funkce velitele pluku
1949 povýšen na plukovníka generálního štábu
1950 přemístěn na Vysoké vojenské učiliště jako starší učitel na zdejší katedře letectva
1954 odsouzen na 16 let žaláře na základě vykonstruovaných obvinění
1954-1960 věznice Leopoldov, uranové doly na Jáchymovsku
1960 propuštěn na svobodu na základě amnestie
1960-1961 betonář u n. p. Konstruktiva Praha
1961-1963 horník na dole Gottwald na Ostravsku
1963-1969 topič, později technik u Pražských plynáren
1969 odchod do předčasného důchodu na základě četných zdravotních potíží
1969 částečně rehabilitován
1970 navržena hodnost plukovníka

www.totalita.cz

Na poli lidských konfliktů nikdy nevděčilo tolik za tak mnoho tak málu. « Winston Churchill, 20. srpna 1940, Bitva o Británii

jedni z nejlepších synů svého národa, se dočkali za éry komunismu nejen nevděku, ponížení, ale také těžkých žalářů a zničeného zdraví, které mnohým zkrátilo život.

Vojenský životopis

Syn malíře pokojů Bohumila Kostohryze a Růženy, roz. Kubešové. Domovskou příslušnost měl v Hluboké nad Vltavou, kde vychodil obecnou i měšťanskou školu. Po maturitě na reálném gymnáziu v Českých Budějovicích narukoval 1. 10. 1932 k p. pl. 1 Mistra Jana Husi. V průběhu vojenské prezenční služby absolvoval ŠDPZ při p. pl. 29 plukovníka Josefa Jiřího Švece v Jindřichově Hradci a příslušnou praxi pak od 1. 6. do 14. 9. 1933 prodělal ve funkci velitele kulometné čety I. praporu p. pl. 1 v Kaplici, kde v závěru dosáhl hodnosti čet. asp. Poté si zvolil dráhu důstojníka z povolání. Dne 15. 9. 1933 tedy zahájil studium na VA v Hranicích, odkud byl slavnostně vyřazen 1. 7. 1935 jako por. pěch.

Zřejmě již na akademii se začal více zajímat o vojenskou radiotelegrafii, neboť hned poté nastoupil službu jako velitel spoj. čety u 3., později u 11. roty p. pl. v Michalovicích. Specializaci si pak doplnil tříměsíčním kurzem na spojovací důstojníky zbraní ve Vojenském telegrafním učilišti v Turnově a 10. 11. 1937 se stal velitelem školní tel. roty u tel. prap. 4 v Prešově. Působil zde 5 měsíců než se vrátil do své bývalé funkce v Michalovicích, kde působil rovněž ve funkci spoj. důstojníka.

Za mobilizace, konkrétně od 15. 9. 1938 zastával funkci zprav. důstojníka pluku a v této funkci jej v březnu 1939 zastihl rozpad společného státu.

Ze Slovenska byl 22. 3. 1939 repatriován do protektorátu a 30. 6. byl propuštěn z vojenské služby. Po likvidaci čs. armády se stal nejprve úředníkem firmy Jawa v Praze a pak dostal umístěnku na Okresní úřad v Kolíně. Pracoval zde do 10. 2. 1940. Již následujícího dne ilegálně překročil hranice a pak následovala dvouměsíční anabáze: přes Slovensko a Maďarsko (18. 2. 1940 se ohlásil na fr. konzulátu v Budapešti) se dostal do Jugoslávie a odtud přes Sýrii do Francie. Nejprve byl 24. 4. 1940 zařazen do funkce pobočníka velitele 3. pěšího pluku v Agde, ale krátce před fr. kapitulací, 15. 6. 1940, byl na vlastní žádost zařazen k letecké skupině, s níž odplul z přístavu Port Vendres na lodi Apapa přes Gibraltar do Liverpoolu (7. 7. 1940). Po krátkém pobytu ve shromažďovacím táboře Cholmondeley Park u Chesteru se přesunul na základnu Cosford, kde byl přijat do řad RAF VB v hodnosti Pilot Officer a zakrátko se stal jedním ze zakládajících příslušníků 311. čs bombardovací peruti, která se začala formovat v Honingtonu. Zprvu byl u ní zařazen jako palubní střelec, ale vzhledem ke své předchozí vojenské kvalifikaci byl přeřazen na nedostatkovou funkci palubního radiotelegrafisty. Po příslušném doplňovacím kurzu byl 14. 9. 1940 zařazen do operačního výcviku v osádce P/O Jindřicha Breitcetla (rovněž pozdějšího velitele 311. peruti). V rámci svého prvního, byť nedokončeného operačního turnusu, vykonal mezi prosincem 1940 a květnem 1941 na Wellingtonech celkem 32 nočních bombardovacích náletů (v celkovém čase 168 operačních hodin). O tom, že si přitom vedl dobře, svědčí i to, že 1. 3. 1941 mohl být povýšen na

311. československá bombardovací peruť RAF No 311 (Czechoslovak) Squadron RAF

Země: Spojené království
Existence: 29. července 1940 až 15. února 1946
Vznik: RAF Honington
Zánik: 15. února 1946
Typ: bombardovací peruť
Funkce: noční bombardování, námořní hlídkování
Motto: »Na množství nehleďte!«
Nadřazené jednotky: RAF Bomber Command (1940–1942) a RAF Coastal Command (1942–1945)

Přísaha československých letců ve Velké Británii v roce 1940

Přisaháme při všem, co je nám svato a v plné shodě se svým svědomím a přesvědčením, že budeme poslušni presidenta a vlády Republiky Československé a všech svých velitelů presidentem a vládou ustanovených, přisaháme, že budeme bez odmluvy plniti jejich nařízení vždy a všude, i v nebezpečí, bez váhání a odporu, že svých vojsk neopustíme, ale i životy své ochotně dáme na ochranu vlasti i její svobodu, přisaháme, že budeme druh druhu milovati, k sobě věrně státi, v nebezpečí se neopouštěti, ale až do konce se brániti tak, jak nám káže čest a vědomí povinností občanských.
Tak přisaháme!

311. československá bombardovací peruť RAF

(anglicky: № 311 (Czechoslovak) Bomber Squadron) byla založena 29. července 1940 na letecké základně Honington a byla jednou ze čtyř perutí československého letectva v rámci britského královského letectva Royal Air Force. Jako jediná z nich byla bombardovací, přičemž zbylé tři perutě byly stíhací. Zpočátku peruť patřila k bombardovacímu velitelství (Bomber Command), později byla převedena k pobřežnímu velitelství (Coastal Command). K činnosti perutě v prvních letech patřily (zejména noční) nálety na německá, nizozemská, belgická a francouzská města a přístavy. V rámci činnosti u pobřežního velitelství se peruť zaměřovala především na hlídkové lety proti německému loďstvu, zejména proti ponorkám, nad Atlantikem, Biskajským zálivem a Severním mořem. Naši bombardéři útočili průměrně každý čtvrtý den na nejrůznější cíle v Německu a v okupované Evropě, což bylo velice nebezpečné, protože je na trase čekala různá úskalí, od špatného počasí, nebezpečné ledové námrazy, záchytné sítě nočních stíhačů Luftwaffe, těžké protiletadlové palby, světlomety nad cílem a pak mnohdy museli dotáhnout poškozený stroj dlouhou trasou zpátky na základnu.

... V rámci Coastal Command se třístajedenáctka zapojila do bitvy o Atlantik a začala provádět hlídkové a protiponorkové patroly ze základny Talbenny, které zpočátku

Ilustrační foto

npor. a již 28. 10. 1941 na kpt. Mezitím, konkrétně 20. 7. 1941, nastoupil do vytoženého pilotního výcviku. Po teoretickém školení prodělával elementární výcvik u 3. EFTS ve Watchfieldu a později u 28. EFTS ve Wolherhamptonu a pokračovací pilotní výcvik od 3. 1. 1942 na letišti Brize Norton u 2. SFTS. Dne 2. 3. 1942 pak odplul do Kanady, kde 30. 3. nastoupil do pokračovací pilotní školy 33. SFTS v Carberry, kterou ukončil 29. 12. 1942 a odplul zpátky do Británie. Vlastní operační výcvik pak zahájil 5. 1. 1943 u Czech Flightu při 6 (C) Otu v Sillothu a ukončil jej po 3 měsících. Druhý operační turnus, tentokrát jako pilot – kapitán letounu, zahájil opět u 311. peruti, k níž se oficiálně vrátil dnem 13. 4. 1943. Jednotka se svými Wellingtony nyní operovala ze základny Talbenny v sestavě 19. skupiny Coastal Command. Jejím hlavním úkolem byla protiponorková hlídková činnost nad Biskajským zálivem.

Plně se při ní osvědčil, již 23. 8. 1943 byl jmenován velitelem A letky a povýšen na Squadron Leadera. 28. 10. 1943 byl povýšen na škpt. let. To již byla jednotka přezbrojena na výkonné čtyřmotorové Liberatory, s nimiž operovala nejen nad čím dál vzdálenějšími oblastmi Atlantiku, ale v průběhu spojeneckého vyloďení ve Francii hlídala i nad přístupy do Lamanšského průlivu. Po vyřazení některých německých základů v záp. Francii se ponorky začaly stěhovat do Norska a za nimi i jejich pronásledovatelé. Mezi nimi nescházela ani 311. peruť. Po svém přesunu do skotského Tainu tedy nyní operovala nejen nad severním a norským mořem, ale některé akce vedly až za polární kruh. Dnem 1. 9. 1944 byl Jan Kostohryz povýšen do hodnosti Wing Commander a po odcházejícím W/Cdr Josefu Šejblovi byl ustanoven posledním válečným velitelem 311. peruti (na majora byl povýšen 7. 3. 1945 a na pplk 1. 8. 1945). V této funkci zvláště proslul zejména při přípravách a vlastním provedení ofenzivních operací Chilli I. a Chilli II., které ve druhé polovině března 1945 proběhly v Baltu v okolí ostrova Bornholm. Krátce poté po odlétání celkem 75 bojových misí v celkovém čase 592 operačních hodin – byl navržen k udělení britského DSO, který obdržel jako jediný čs. bombardovací letec.

Řád za vynikající službu (Distinguished Service Order - DSO) je vojenské vyznamenání, jež je ve Velké Británii, a dříve též v zemích Commonwealthu, udělováno za zásluhy či vynikající službu důstojníkům ozbrojených sil v době války, nejčastěji za zásluhy v boji. DSO bylo zavedeno 6. září 1886 královnou Viktorií a poprvé uděleno 25. října 1886. Zpravidla bývá udělováno důstojníkům v hodnosti majora či vyšší, ale v určitých případech může být uděleno i obzvláště udatným nižším důstojníkům. - pozn. redakce

Po skončení války poprvé přiletěl do ČSR 25. 7. 1945, aby připravil podmínky pro přesun čs. letectva, na němž 311. peruť participovala až do prosince 1945. Do vlasti se vrátil se svou anglickou

manželkou Robertou Cochrane, roz. Muirovou, s níž se oženil 10. 3. 1945 (již 12. 7. 1945 však bylo manželství rozvedeno).

Od září 1945 do července 1946 studoval III. ročník VŠV v Praze a 1. 4. 1946 byl přeložen ze skupiny důstojníků letectva do skupiny důstojníků gšt. (pplk.gšt) a 16. 8. 1946 byl jmenován velitelem Leteckého pluku 2 (později nesl čestný název Atlantický). Jako jeden z organizačních nástupců 311. peruti byl zformován na letišti Havlíčkův Brod a později působil z letiště Plzeň – Bory.

Pro svou další kariéru byl ochoten slevit ze svých zásad a 13. 1. 1948 vstoupil Jan Kostohryz do KSČ. Dne 30. 9. 1948, kdy čistky u letectva byly v plném proudu, byl sice odvolán z funkce vel. pl., ale povýšil, neboť se stal náčelníkem oper. skupiny velitelství letectva hl. štábu v Praze a 1. 10. 1949 byl povýšen na plk. gšt.

V rámci postupného odstraňování potencionálně nespolehlivých důstojníků byl 16. 6. 1950 přemístěn na VVU jako starší učitel na zdejší katedře letectva, kde setrval tři roky. Následně byl však zatčen a na základě vykonstruovaných obvinění z velezrady a vyzvědačství 3. 2. 1954 Vyším vojenským soudem v Praze odsouzen na 16 let žaláře (a degradován na vojína). Následujících bezmála 7 roků strávil v uranových dolech na Jáchymovsku a ve věznici v Leopoldově. Na svobodu se dostal až v květnu 1960 na základě amnestie.

Po propuštění pracoval nejprve rok jako betonář u n. p. Konstruktiva Praha, poté dva roky jako horník na dole Gotwald v Ostravo-karvinském revíru a nakonec šest let jako topič, později technik u Pražských tepláren, topil na pražské Julisce a především v hotelu International.

V té době již trpěl řadou zdravotních neduhů – nejprve žaludečními vředy, poté přišel o žlučník a nakonec se přidaly srdeční potíže a ateroskleróza. Následkem toho odešel roku 1969 do předčasného důchodu ve věku 57 roků.

Krátce poté byl rozsudkem Vyšího vojenského soudu v Příbrami z 29. 5. 1969 rehabilitován a roku 1970 mu byla navržena hodnost plukovníka. Jeho zdravotní stav se neustále zhoršoval. Následkem arteriosklerózy postupně přišel o obě nohy, ale konec to jen oddálilo. Zemřel v Praze ve věku 67 let.

Vyznamenání:

4 x československý válečný kříž, 1939. Československá medaile Za chrabrost před nepřitelem, 1941. Československá medaile Za zásluhy I. stupně. Československá vojenská pamětní medaile. Československý vojenský řád bílého lva Za vítězství, 1948. Distinguished Service Order, 1945. The 1939-1945 Star, Air Crew Europe Star, Atlantic Star, Defence Medal. Orden partyzanske zvezde II. Reda, 1946.

Prameny: VÚA – VHA, plus literatura, k dispozici v redakci HZ.

směřovaly do prostoru Biskajského zálivu. Pro suchozemce, jakými českoslovenští letci bezesporu byli, nebylo snadné létat mnoho hodin nad mořem, snažit se objevit a případně zničit nepřátelské plavidlo. Kdo nepřiletěl z moře hned po skončení operace, už se nikdy nevrátil. Vody Biskaje a Atlantiku jsou nelítostné, bohužel, to byla pravdivá slova pamětníků. Operační činnost peruť byla ukončena 4. června 1945, poté zajišťovala leteckou přepravu z Británie do osvobozeného Československa, kde se její příslušníci spolu s ostatními západními letci 21. srpna 1945, zúčastnili slavnostní přehlídky na Staroměstském náměstí v Praze. Peruť byla oficiálně rozpuštěna k 15. únoru 1946. Britové jsou vděční dodnes. Čechoslováci, kteří bojovali v řadách Royal Air Force (RAF), jsou pro ně pořád hrdinové. Kdyby tehdy Češi a Poláci nepomohli Royal Air Force, nevyhráli bychom bitvu o Británii, říkají, a také historici se shodují, že příchod tisíců československých a polských letců byl v pro Velkou Británii obrovskou posilou. Zvláště když se jednalo o vycvičené a mimořádně motivované piloty, kteří měli s nacisty nevyřízené účty a do bojů nastupovali s obrovským entusiasmem a odvahou.

Po únorovém převratu 1948 v Československu a zejména po vzniku politických strojových procesů se pozornost stranických a soudních činitelů soustředila i na účastníky odboje na západní frontě, zde pak ve velké míře na bývalé příslušníky RAF. Propuštění z armády, postih rodiny (včetně vyhození z bytu a propuštění manželky ze zaměstnání) a pozdější perzekuce dětí (např. při přijímání ke studiu ap.) patřily ještě k těm nejmenším postihům. Mnoho příslušníků západního odboje bylo uvězněno, vyslýcháno (nejčastěji obvinění bylo špionáž pro západní mocnosti), a odsouzeno k žaláři; ve vězení došlo často k mučení.

Až po roce 1989 se zásluhy západního odboje pro osvobození Československa dostaly opět do popředí, a po mnoha liknavých reakcích došlo k rehabilitaci postižených.

Velitelé

W/Cdr Karel Mareš
(červenec 1940 až 19. 3. 1941)
W/Cdr Josef Schejbal
(19. březen 1941 až 3. červenec 1941)
W/Cdr Josef Ocelka, DFC
(3. červenec 1941 až 20. duben 1942)
W/Cdr Josef Šnajdr, DFC
(20. duben 1942 až 1. únor 1943)
W/Cdr Jindřich Brejtnetl, DFC
(1. únor 1943 až 21. srpen 1943)
W/Cdr Vladimír Nedvěd, MBE, DFC
(21. srpen 1943 až 3. únor 1944)
W/Cdr Josef Šejbl, DFC
(3. únor 1944 až 1. září 1944)
W/Cdr Jan Kostohryz, DSO
(1. září 1944 až do konce války)

Používané stroje

Vickers Wellington, od srpna 1940, verze Mk.I, Mk.IA, Mk.IC, Mk.III, Mk.X
Consolidated Liberator, od května 1943, verze GR Mk.III, GR Mk.V, GR Mk.VI

Ztráty létajícího personálu:

padlých: 250, zajatých: 35

Základny

Honington, Suffolk (29. 7. 1940–16. 9. 1940)
East Wretham, Suffolk (16. 9. 1940–28. 4. 1942)
Aldergrove, Antrim (28. 4. 1942–10. 6. 1942)
Talbenny, Pembrokeshire (10. 6. 1942–26. 5. 1943)
Beaulieu, Hampshire (26. 5. 1943–23. 2. 1944)
Predannack, Cornwall (23. 2. 1944–9. 8. 1944)
Tain, Highland (9. 8. 1944–4. 6. 1945)

Zdroj: Wikipedie

Férová snídaně na Hluboké už po čtvrté

Již po čtvrté se mohli nejen hlubočtí zúčastnit netradiční akce na podporu fair trade a odpovědné spotřeby. Jedná se o piknikový happening organizace NaZemi, který se již několik let pořádá druhou květnovou neděli při příležitosti Světového dne pro fair trade. Letos opět vyšlo počasí, a tak se mohlo 25 nadšenců sejít, posnídat, ochutnat domácí speciality a při tom se kochat výhledem na hlubocký zámek. Organizaci již tradičně zajistilo Materské centrum Hluboká nad Vltavou.

www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz

www.ferovasnidane.cz

Maškarní v Bavorovicích

V Bavorovicích nenecháváme nic náhodě. Nejsme nadšeni, když se naši nejmladší nudí, porůznu poskakují nebo svůj volný čas tráví u počítačů, televizí či s telefonem v ruce. Bohužel to začíná platit už od velmi útlého věku. Proto se snažíme naše děti neustále něčím bavit a dostat z nich tak to nejlepší. Na sobotu 26. 3. 2016 jsme dětem naplánovali velikonoční maškarní. Díky zákeřným chorobám muselo být odloženo, ale v neděli 17. 4. jsme se již nenechali nemocemi zastrašit a v hojném počtu se sešla spousta krásných masek v Bavorovické klubovně obecního domu. Pohled to byl bohubilý a rozmanitost nad hlavu – přišlo se na nás podívat prasátko, ovečka i kočička s tygrem, které doprovázel praclověk, nechyběly princezny a víly, španělská tanečnice Carmen, čarodějnice a mořská panna a vše bedlivě střežil statečný rytíř. Na nudu opravdu nezbyl čas. Zábava byla pro děti všeho věku. Ty nejmenší skládaly společnými silami obří puzzle nebo nosily na lžici vajíčko, pro větší tu pak byly náročnější disciplíny více sportovního charakteru zakončené znalostní soutěží AZ kvíz. Nesměla chybět volba nejkrásnější masky a bohatá tombola. Celé odpoledne jsme zakončili veselou diskotékou.

Touto cestou bych ráda poděkovala paní Lence Kvasničkové za velkou pomoc s organizací a realizací maškarního a všem přispěvatelům do tomboly.

Ing. Olga Křiváčková, Ph.D.

Strastiplné hledání pořádku ve světě nepořádku

Foto: Archiv Spolku Země

Věřím, že každý člověk alespoň jednou za život zažil pocit, kdy se mu všední svět, v němž prožívá své každodenní radosti a starosti, své osobní výhry a prohry, zjeví ze zcela jiného úhlu, nově, nečekaně, překvapivě. Často jsou tyto zážitky spojeny s příjemným pocitem laskavosti a vřelosti. Nevíme přesně, co nás okouzlo, mohla to být právě ta kvetoucí rostlina na louce, dítě cupitající po lesní cestě, nebo jen ticho večera, které jsme si právě uvědomili. Někdy se ale člověku otevře svět nevládně, nepřírozeně a spatří jeho odstín, který mu není příjemný. Pak se snadno může cítit jako vetřelec, host či nechtěný potomek této země. V tomto případě nevím zcela jistě, zda každý z nás takový pocit zažil. Být cizincem mezi ostatními lidmi patří k lidskému údělu ve společenství lidí, být cizincem na zemi a v přírodě, to až tak »přírozené« není.

Když náš předek, »homo habilis«, člověk zručný, otloukl kámen, ubil jím svou kořist a po použití tento kámen zahodil, nestranný pozorovatel by nezpozoroval v jeho okolí žádnou drastickou změnu, vše by se zdálo přírozené a běžné, mršina zvířete, kterou dojí ostatní zvířata, přemístěný kámen, který se ztratí v trávě. Když jde o dva miliony let člověk moudrý (či přesněji dvakrát moudrý), »homo sapiens sapiens«, hledat svou potravu, sedne do automobilu, zajede do obchodního domu, do své igelitové tašky nahází potraviny, které k němu putují jinými automobily mnohdy přes celou planetu, jsou baleny do obalů, které vydrží stovky let, a z nichž značnou část vlastně ani nesní. Nestranný pozorovatel už by v jeho okolí změnu zpozoroval, jen kdyby nebylo v dnešních dnech těchto jasnozřivých okamžiků podobně málo jako nestranných pozorovatelů.

Sociologové a psychologové pojmenovali příčinu tohoto jevu jako hédonickou adaptaci. Hédonická adaptace v podstatě znamená, že na postupné změny si zvykáme bez problémů, a vůbec nejlépe na ty změny, které nám usnadňují život nebo které nás bezprostředně nebolí. Jediné, co nás dokáže vytrhnout z našeho zasnění je dramatická změna, rána, která probudí spícího. Jen málokdo si tak všimne, když se z jedné PET lahve stane deset PET lahví, pak se přidá pár starých elektrospotřebičů, trocha odpadu z domácnosti, a vznikne černá skládka. Paradoxně si člověk mnohem spíše všimne, když takovou černou skládku pár nadšenců za hodinu uklidí do pytlů a připraví k odvozu. Může být i znepokojen změnou pokojné existence »přírozeně přirůstající« černé skládky a ptát se, zda není právě to, co vidí, vpravdě čímsi nepřírodním...

Chtěl bych tímto poděkovat paní Petře Pištělákové za organizaci prvního úklidu Hluboké nad Vltavou, paní Ing. Haně Šťastné a panu Martinu Benešovi za aktivní účast na úklidu, panu Ing. Jaroslavu Radovi, řediteli Podniku místního hospodářství, za materiální pomoc i svoz uklizeného odpadu, panu řediteli základní školy Mgr. Jaroslavu Schmiedovi a zastupitelstvu města za podporu a všem za příslib budoucí spolupráce.

Jindřich Petr

za spolek Země pro Tebe, z.s.

Záviš má své logo

10. května 2016 jsme křtily naše první logo Záviše. Spojili jsme dvě akce v jednu. Tou první bylo focení s naší Jitkou u obřího vejce s jejím novým – super elektrickým skútrek, který jí byl slavnostně předán 15. dubna, kdy vyvrcholila dobročinná akce Velikonoce na Hluboké. Jitce jsme zazpívaly písničku s přáním bezporuchových cest bez nehody. A poté bouchlo šampíčko na křest našeho historicky prvního loga Záviše.

Byla jsem u toho, když Jarka Šindelářová řešila s výtvarníkem Petrem Palmou, jak bude logo vypadat.

Vymyslet a vybrat to správné, jednoduché a výstižné. Trvalo to několik měsíců. Jarka si pořád něco malovala, Petr posílal nápady, my chodili na konzultace. Až jednou v pátek poslal pan Palma návrh zpívajících žen a v ten samý okamžik mu Jarka posílala téměř stejný návrh – bylo rozhodnuto. Bylo v tom něco magického. Ještě chvíli se ladily detaily a naše LOGO bylo na světě.

Chtěla bych poděkovat Luce Jozové, která nás přišla při této příležitosti vyfotografovat, abychom měli dokument pro příští generace.

Mirka Járová

Přátelský koncert v kostele sv. Jana Nepomuckého

V neděli 29. května 2016 se opět zpívalo v našem kostele. Ženský pěvecký sbor Záviš připravil program přátelského koncertu, ve kterém zazněly písně

a skladby různých žánrů. Jako host letos vystoupil smíšený pěvecký sbor Sonitus z Písku. Koncert byl opravdovým zážitkem a milovníci hudby tak mohli strávit příjemné nedělní odpoledne. »I základy se dějí«. To bylo motto letošního přátelského koncertu. Vždyť je to opravdu zázrak, když se sejde na jednom místě 70 zpěváků, pro které je hudba a zpěv opravdovou láskou. A závěrečná společná píseň Ta naše písnička česká opět potvrdila, že Češi jsou milovníci písničky, a tak zpíval celý kostel.

Záviš ovšem zpíval nejen v kostele, ale ve čtvrtek navštívil Domov důchodců Hvízdal a Senior dům na Husově třídě v Českých Budějovicích, kde zpívá klientům pro potěšení již několik let.

Vidět rozzářené oči dědečků a babiček a jejich radost, že za nimi někdo přijel, je pro nás velkou odměnou a vždy si uvědomíme, že naše zpívání má smysl.

Dovolte nám touto cestou poděkovat každému z Vás, za Vaši přízeň

a podporu. Děkujeme městu Hluboká nad Vltavou, pod jehož hlavičkou zpíváme a které nás podporuje i finančně.

Děkujeme hlubocké farnosti, která nám každý rok umožní uskutečnit koncert v našem kostele. Děkujeme panu Janu Zvánovcovi za ozvučení koncertu a ještě jednou děkujeme pánům Karlovi a Radkovi Váchoým za výrobu praktikáblů.

Vám všem patří veliký dík!!!

A ještě malý dovětek...

Záviš má nové logo – a povedlo se! Po dlouhém přemýšlení, představách, nápadech, pro naši Jarušku i částečně bezesných nocích, se vylouplo úplně nové logo našeho sboru, a upřímně, moc se vydařilo! Je jednoduché, čisté, je z něj jasně patrné, že nejsme orchestr ani jiní hudebníci, že jsme prostě SBOR. Písmena nápisu jsou lehce secesní, postavy sboristek malebné, nápad celkově vyvážený. Za návrh nového loga vdčíme hlubockému grafikovi panu Petru Palmovi, tímto mu moc děkujeme za vydařenou práci. A že se nové placky s logem členkám sboru opravdu líbí, svědčí to, že některé z nás jej vynesly nejen na slavnostním oblečení na nedělním koncertě, ale dokonce i na civilním oblečení, kde krásně doplňovalo celkový jarní outfit. Tak ať nám nové logo dobře slouží, ať jsme nejen dobře slyšet, ale i dobře vidět a každý hned ví, že jsme hrdé členky našeho pěveckého společenství!

Eva Smrčková

Foto: Lucie Jozová

Základní škola Hluboká nad Vltavou pořádá koncert pěveckého sboru Slavičci z Hluboké

Koná se ve čtvrtek 16. června od 17:00 hodin v aule základní školy.

Součástí koncertu je uvedení operky Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře O dvanácti měsíčkách.

Kopaná

Foto: Archiv Školy

Dne 13. května se žáci ZŠ Hluboká zúčastnili okresního kola turnaje žáků 1. stupně ZŠ v kopané McDonald's Cup 2015/2016 - kategorie B. Do turnaje bylo přihlášeno 15 základních škol. Postupovalo se vyřazovací metodou, kdo vyhrál, postupoval dál. Naším prvním soupeřem byla ZŠ L. Kuby, kdy jsme vyhráli 4:1. Druhý zápas se ZŠ Dříteň jsme opět vyhráli 2:1. A jako třetí soupeř nás čekal ZŠ Máj I, bohužel tento zápas jsme prohráli 3:0, a tak jsme se dostali do boje o třetí místo se ZŠ Pohůrecká. Průběh tohoto zápasu byl velice dramatický, ale byli jsme to my, kdo vybojoval bronzovou medaili se stavem 1:0. Tímto bych chtěl všem hrajícím žákům poděkovat za výborné výsledky, gratulujeme!

Ředitel školy, Jaroslav Schmied

Za elektrotechnikou na Hlubokou

Volnočasová aktivita pro děti ze základních škol

V době letních prázdnin v týdnu od 11. 7. do 15. 7. 2016 nabízí Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné přípravy Hluboká nad Vltavou pro žáky od 6. třídy základní školy volnočasovou aktivitu, která osloví zájemce o elektrotechniku, počítačovou techniku a programování. Děti si zde zkusí pod vedením odborných lektorů pájet, sestavovat jednoduché elektrické obvody, vyrábět hlavolam z drátu a plechu, sestavit blikáčku, programovat v prostředí Scratch, vyrábět kabel s konektory a mnohé další. Umožní jim to nejen nahlédnout do tajemství odborných pracoven, ale budou si také užívat letní počasí při sportování na novém multifunkčním hřišti. Děti mohou rodiče přivázat do areálu Střední odborné školy elektrotechnické, Centra odborné přípravy Hluboká nad Vltavou, Zvolenovská 537 již od 7:00 (nejdříve 6:40). Aktivita budou ukončeny v 15:30, kdy si děti opět rodiče odvezou. Během týdne je možné si objednat pro děti stravu, která bude obsahovat svačinu, oběd s polévkou, hlavním jídlem, salátem nebo zákuskem. K dispozici bude i nápoj – čaj nebo šáva. Vyrozměnění o zařazení dítěte do aktivity obdrží rodiče do 17. 6. 2016. Tábor se uskuteční při přihlášení minimálně 7 dětí. Tento příměstský tábor již škola realizovala v srpnu 2014 a ohlasy dětí i rodičů byly jen kladné. Cena je stanovena na 990 Kč.

Přihlášky lze zaslat elektronicky do 12,00 dne 10. 6. 2016 na adresu info@sosehl.cz (do emailu uveďte, že se jedná o přihlášku na tábor)

Do přihlášky uveďte:

Jméno a příjmení dítěte

Třídu a školu, kterou navštěvuje

Kontaktní telefon, e-mailovou adresu rodičů

Neodkládejte své přihlášení, týden s elektrotechnikou čeká jen na vaše děti! V případě dalších dotazů lze volat na telefonní čísla 387924225 – sekretariát školy nebo 603284315 – Ing. Jan Kašpar.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Glosa glosy Nechápaví občané

(Parodie)

Představte si situaci, přijel jsem na hlubockou Masarykovu ulici v deset hodin dopoledne ve čtvrtek 12. května. Bylo celkem pošmourné a po cestě jsem potkal jen pár Číňanů s mobily v rukou. Začal jsem přemítat, zda se tak moc mění ten neustále zaklínaný turismus na Hluboké, či zda to nejsou třeba čínští diversanti, kteří přijeli vystavět v centru obří hypermarket, a zničit tak ekonomicky večerku toho sympatického pána praktikujícího Falun Gong. Komunistický experiment.

»Čest práci, soudruhu, máš kartičku?« vytrhla mě z přemýšlení žena na kole.

»Dobrý den, myslíte moji stranickou legitimaci?« napadlo mě. Pak jsem si ale uvědomil, že má patrně na mysli parkovací kartičku, kterou nemám. Ačkoli jsem si už kolikrát říkal, že až pojedu kolem sběrného dvora, stavím se pro ni, a pokaždé jsem na to po cestě zapomněl. Častokrát jsem si taky říkal, že v sezóně stejně radši do centra jezdit nebudu, a párkrát jsem si taky říkal, že se z Hluboké odstěhuju a taky z Čech. »Kdo nepochybuje, není člověkem,« řekl Goethe.

»Bohužel nemám,« vyloudil jsem ze sebe, »ale jsem místní a jdu jen na patnáct minut na schůzku a pak hned pojedu.«

»Nemáte kartičku, nemůžete tu stát,« rázně shrnula obsah svých

pracovních povinností a popojela kolem blíž ke mně.

Byť mám jindy rád metafyzické úvahy o možnostech existence jsoucena, převládla ve mně ješitnost a odvětil jsem: »Já jsem přece známá hlubocká osobnost a nemám se vám tady z čeho zpovídat.« Bylo zřejmé, že jsem si tím zatloukl poslední hřebíček do pomyslné rakve, zvláště když mě na Hluboké vlastně skoro nikdo nezná, a s tou osobností to bylo taky hodně zveličené. Co se dalo dělat, kostky byly vrženy a děj se vůle výběrčí parkovního.

Schůzka proběhla úspěšně. Plány našeho spolku na rozvoj občanského života byly ze všech stran podpořeny. Hluboká se vyrovná městům, kde neproběhl komunistický experiment. Parkování bude pro všechny prvních patnáct minut zdarma. Místo čínských továren na elektroniku budou vzkvétat hlubocká pole. A lidé se zase začnou zdravit »Pozdrav Pánbůh« jako v těch rakouských městečkách.

»Pane, půjdete s námi,« slyším od strážníků čekajících před mým autem se zapnutým majáčkem na služebním voze. »Nemáte kartičku a za to je dle vyhlášky města trest nucených prací. Budete vybírat parkovné na nových parkovištích, která brzy vzniknou na všech nezastavěných místech na Hluboké v rámci urbanistické koncepce rozvoje města. A navíc dostanete k práci kolo, které nepodléhá kartičkové vyhlášce a které je přece mnohem šetrnější k životnímu prostředí...«

Článek vznikl na motivy reálného zážitku J. PETRA

Kroužek IT

SCRATCH

Od září 2016 začne na Hluboké nový kroužek zaměřený na základy programování a fandý elektroniky. Grafický jazyk Scratch by byl naším startovacím můstkem.

Pokud je Vám mezi 9 – 99 lety a máte zájem si něco naprogramovat, přidat se jako lektor nebo se podílet na organizaci, zavolejte/emailujte/zastavte se za Michalem Pirglem

(777 032 555, michal.pirgl@gmail.com, kancelář v přízemí Masarykova 35).

Knížecí dvůr

4. 6. – 15. 7. Karel Sládek – OBRAZY – PLASTIKY
16. 7. – 12. 8. María Jesús Rivero /Španělka/ – OBRAZY

Otvírací doba Galerie Knížecí dvůr:

Po – Pá 10 – 16 hod

So a Ne 12 – 16 hod

GALERIE KNIŽECÍ DVŮR

4. června až 15. července 2016

Galerie Knížecí dvůr Vás srdečně zve na slavnostní vernisáž prodejní výstavy:

KAREL SLÁDEK

OBRAZY - PLASTIKY

v sobotu 4. června 2016 v 17 hodin

Výstavu uvede Ing. Pavel Frelich a Marie Hanušová.

K výstavě promluví PhDr. Marie Loucká.

V programu vernisáže vystoupí primarius

NOSTITZ QUARTET Petr Bernášek a Martina Bernášková.

Srdečně zveme Vás a Vaše přátele.

Hluboká nad Vltavou, 373 41, nám. Čsl. armády 26

tel.: 387 965 710, 604 207 826, 603 442 090

e-mail: galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz

Otvírací doba: Po - Pá 10-16 hodin, So, Ne 12-16 hodin.

Sponzor výstavy a galerie: **TCM BOHEMIA™** Sponzor výstavy: **PROTEMPORE**
TRADIČNÍ ČÍNSKÁ MEDICÍNA AGENCY SRO

Spanilá jízda motorek na Hluboké

M1800RIDERS CIRCUS 2016

Hlubokou projede Evropský sraz motocyklů Suzuki M1800R! Značkový motokářský klub M1800Riders Česká republika pořádá Evropské setkání majitelů této krásné motorky. Česká republika je historicky třetí pořadající zemí (po Rakousku a Maďarsku v minulých letech). Účastní se přibližně stovka strojů z Německa, Rakouska, Švédska, Dánska, Slovenska, České republiky, přihlášeno je Maďarsko, Finsko a další země!

Spanilá jízda představuje zahraničním hostům krásu hostitelské země, a tak Hluboká jednoduše musela být součástí trasy!

Účastnit se sobotní spanilé jízdy mohou i bez registrace majitelé motorek Suzuki M1800R! Podrobnosti jsou k nalezení na webu M1800R.cz; účast jiných typů strojů konzultujte přes e-mail circus@m1800r.cz. Na Hluboké je v koordinaci se správou zámku a městskou policií zorganizován průjezd

centrem města a týmové focení 13:30 - 14:10 před hlavním vchodem zámku.

Jestli jste fandové krásných strojů, 25. června je u nás na Hluboké potkáte.

A trochu inspirace z kodexu motokáře:

Jsi motokář, moderní rytíř silnic. Chraň slabé, drž hlavu vzhůru a buď hrdý na to, kdo jsi. Co řekneš, nechť platí. Drž se svých plánů. Nenechej si od nikoho mluvit do svých záležitostí. Život není jen zkouška na premiéru. TOHLE JE ŽIVOT. Tak vyjeď ven a užij si plnými doušky. Nemáš co ztratit, motokáři nečekají, až nějaká párty přijde k nim. Možná si vyjedeš už jen jednou. Zítra už můžeš skončit pod koly náruživého kuřáka, který jen na pár chvil zavřel oči za volantem svého nákladáku... Život je přítomnost, tak ať každý její okamžik stojí za to.

Pomáhej ostatním. Když bratr nebo sestra stojí se svým porouchaným strojem na silnici, zastav se a nabídní pomoc. I pouhá morální podpora, pokud to je všechno, co můžeš nabídnout, je lepší než nevšímavě projet dál. Pamatuji si, že život je o cestě, jízdě, ne o cíli. A když už jsi v cíli, nepomáhej jenom dalším motokářům, ale ukaž světu, že jsme lepší, než jaká o nás obecně panuje představa. Slušnost, zdvořilost nestojí nic, ale s ní získáváš všechno.

Je toho třeba mnohem víc na to, aby se člověk stal motokářem. Nestačí si jen koupit motorku. Když si jen koupíte motorku, je z Vás motocyklista. Ale být motokářem, to je způsob života – jsme pyšní na svůj život, který žijeme se spalující vášní pro jízdu a život.

Tak a teď jdi na to, rozjeď se. A když budeš pochybovat, sedni na motorku a jeď. To je to, co my děláme – jezdíme.

Více na: <http://www.m1800r.cz>

mail: sheriff@m1800r.cz

Předvěta: Leckdo mi možná bude mít za zlé, že vzpomínám na Hlubokou nad Vltavou v období padesátých a šedesátých let, tedy na období hluboké totality, jenomže jiné dětství, v jiné době a jinde jsem neměl, takže nic naplat, moje vzpomínky na Hlubokou jsou zkrátka totalitní.

Školní výlety

Jednou z věcí, na které jsme se jako školáci velice těšili, byly školní výlety. Když se školní rok pozvolna nacyloval ke svému zakončení a venku definitivně panovalo teplo, očekávali jsme den, kdy třídní soudruh učitel nebo soudružka učitelka řekne větu, která zněla nějak takto:

»Zatím vám nemůžu nic definitivně slíbit, ale pokud všechno vyjde a nebudete zlobit, jeli bychom za čtrnáct dnů na školní výlet. Jeli bychom tam a tam, odjezd v sobotu, návrat v neděli, každý, kdo se předběžně přihlásí, přinese do školy X korun.«

Ty koruny bych samozřejmě uvedl, ale nemůžu si vzpomenout, kolik to bylo. Ale bylo to relativně málo, snad patnáct nebo dvacet korun, protože výlet platilo SRPŠ (Sdružení rodičů a přátel školy) a poplatek byl jenom na vstupné do hradů a zámků, případně nějakého muzea. Napřed, když jsme studovali první stupeň, to bývalo do páté třídy, tak jsme samozřejmě jezdili na zájezdy jednodenní. To bylo rozumné, protože vytrpět někde přenocování s hordou malých záček, bylo i nad síly velmi resistantních učitelů.

Jezdili jsme autobusem, kam se většinou vešly dvě třídy, protože všichni obvykle na zájezd nejeli. Ale většina z nás jezdila ráda, protože bývala sranda a nějaké ty prohlídky hradů, zámků anebo muzea, se daly přetrpět. Z těch jednodenních výletů si už skoro nic nepamatuju, vybavím si jen útržky. Škoda, že do hlavy neexistuje něco jako externák do počítače. Jeden z prvních výletů, možná ten úplně první, byl do zoologické zahrady. Tam jsme tehdy šli pěšky po hrázi Muňáku, zpátky pro nás přijel autobus, což byl pro nás zážitek jako hrom. Jakmile jsme vytáhli paty z městečka, začali jsme vybalovat svačiny a ládovat se tím, co nám starostliví rodiče nabalili na cestu. Měli jsme všelicos, většinou chleba se salámem, ale všichni do jednoho jsme měli vejce. Tehdy bylo vajec dost a byly na jídelníčku každé rodiny, jenže nám dětem nechutnaly, a tak jich většina šla do Muňáku, kde si aspoň kapři naprali nácka. Dneska se bohužel omezují vejce na jídelníčku díky nesmyslným poučkám o škodlivém cholesterolu v nich. Na konci hráze u kapličky naproti Koníčků vile nám dozorující učitelé nakázali udělat přestávku a sníst svačiny. Ne, že bychom po sotva kilometrové vzdálenosti byli natolik vyhládlí, abychom se museli najíst, ale z taktického hlediska. Když sníme svačiny, logicky pak nebudeme moci krmit zvířátka v ZOO a těm pak nebude šoufl. Jenomže někteří z nás, kteří už v ZOO byli, byli zásobeni různými zbytky právě pro zvířátka. Tehdy jsme neměli batůžky ani tzv. krovky, či jiné výmysly moderní doby, ale měli jsme chlebníky. Chlebník měl větší střední kapsu na pláštěnku a dvě menší postranní na svačinu a pití, zavíral se řemínkami a nosil se na tráku přes rameno. Pak měl ještě všelijaké háčky a poutka, o kterých nikdo nevěděl, k čemu jsou. To jsme pochopili až na vojně. Tam už to nebyl chlebník, ale

»malá polní« a těmi háčky a poutky se dal připnout k řemenům uniformy. Tak v něm byly jiné věci, ale nevím jaké, protože vojnu jsem žral ještě míň než socialismus.

Tak jsme došli do zoologické zahrady. Ta byla původně založená proto, aby ukázala hostům, jakou zvěř má místní panstvo ve svých lesích, kam se půjde lovit. To postupem času samozřejmě přestalo platit a zahrada se rozrostla o medvědy, opice, šelmy, exotické ptactvo atd. atd. V době našeho výletu byli hlavní atrakcí medvědi a opice, ale byli tam i dva vlci, dva pštrosi a lama. Pštrosi byli ve výběhu společně s lamou a C., který měl z domova doslova vak zbytků chleba a rohlíků, se pořád ochomýtal v blízkosti ohrady a vytahoval se, jak si lamu i pštrosa ochočí. Lama byla zvyklá od lidí něco dostávat, a když viděla, že C. dává, pobíhala za ním podél ohrady. Když se přiblížil dozor, dělal C. jako že sleduje, jak lama přežvýkuje a s ním i několik dalších dětí, kterým se líbilo, jak za nimi lama za ohradou pobíhá. Já se držel zpátky, protože jsem věděl, že lama umí i jiné věci, než jen čumět přes ohradu a žvejkat. A taky jo. Po chvilce přežvýkování se lama nadejchla a udělala »žbrlrlprlrlprlrl!!!« A poprskala přihlízející všim tím, co si v hubě našvejkala. Byla to hrůza, ohavně to smrdělo a bylo to nechutné. Postižení se soudružkou učitelkou hnali k vodovodu a k Muňáku, aby se umyli, zatímco my ostatní jsme lítali v uličkách mezi klecemi a hráli na babu.

Když se spolužáci, jakž takž očištění a omytí, vrátili, člověk by očekával, že bude klid. Ale nebyl. V popředí dění byl opět C., který se tentokrát jal krmit pštrosa. Zatímco lama si uměla pysky kousky chleba z ruky šetrně vzít, pštros měl akorát hrůzu budící zobák a střídavě poulič levé nebo pravé oko. C. mu hodil několik kousků přes ohradu a pak jasnozřivě usoudil, že už je dost ochočenej na to, aby mu dal chleba z ruky. Já dodnes nevím, čím se takový pštros ve skutečnosti živí, ale chleba mu evidentně chutnal. Jenže neuměl zobat chleba z ruky, a tak patka upadla na zem. C. se pro ní sehnul, a když se zvedal, tak pštros, který na něho koukal seshora přes ohradu a byl chtivý dalšího sousta, klovnul C. zobákem do hlavy, jen to zadunělo. On pštros nejspíš nechtěl nijak zaútočit, jenom pobídnout C., aby mu dal rychleji ten chleba, ale stejně to byla slušná bomba. C. se zřítíl na zem a řval jako tur. Pštros za plotem se naštvál, podupával pařátama, třásl ocasem a divně syčel, takže jsme se báli se přiblížit. Museli přiběhnout ošetřovatelé, odstrkat pštrosa košťatama, vytáhnout C. od plotu a ošetřit mu bouli a oděrku na hlavě.

Tím pádem prohlídka ZOO skončila a čekali jsme na břehu Muňáku na autobus pana Beneše, který jezdil linku Hluboká – Budějovice, až pro nás přijede. Sice bychom došli za tu dobu několikrát domů pěšky, ale nebylo, jak dát panu řidiči vědět. V zoologické zahradě sice telefon nejspíš byl, ale do autobusů žádná komunikace nebyla. Pan Beneš přijel o hodinu později, protože, jak říkal, nám nechtěl rušit prohlídku. Zato ale rozvezl po domovech všechny přespolní žáky a naposled vyložil u školy nás, Hlubočáky. Tak jsme si aspoň užili jízdu autobusem, na kterou jsme se z celého výletu těšili ze všeho nejvíc.

Od šesté třídy do osmé jsme už jezdili na dva dny, odjezd byl v sobotu ráno a návrat v neděli v podvečer. V deváté třídě už jsme na výletě nebyli, protože někteří dělali zkoušky na střední školy, do učňáků a do našich životů se nekompromisně vmísily nové starosti a povinnosti.

V šestce jsme jeli na Nové Hrady. Byl to velice pěkný výlet, viděli jsme spoustu historických objektů, kterými Novohradsko přímo přetéká, jenomže když jsme o historii v podstatě nic nevěděli, tak nás ani nemohla zajímat. Protože čím více člověk ví o místech, kam jede, tím více jej zajímají. Přišli jsme pěšky z nádraží Jakule, což bylo asi pět kilometrů, na náměstí jsme koupili povinné pohledy, poslali je domů, zvenku prohlédli hrad, do kterého se tehdy nesmělo, a vydali se do Terčina údolí, kde jsme v objektu bývalých lázní přenocovali. Na Jakuli jsme bez povšimnutí minuli hospodu, která ale nebyla obyčejnou hospodou, neboť sídlila v budově, která byla první lesnickou školou v Čechách. Zcela jsme minuli klášter, ten obývalo pohraniční vojsko, Rezidenci, ve které byly úřadovny Lesního závodu, Státních statků a byty zaměstnanců, zámek jsme také viděli jenom zvenku, tam zase sídlila zemědělská škola. Terčino údolí bylo tehdy v dezolátním stavu. Současný penzion Hamr obýval Svazarm,

a zatímco Svazarm kypěl, Hamr se rozpadal, Švýcarský dům sloužil k odpočinku tehdejšími vysokými funkcionářům, takže tam se nesmělo vůbec a objekty lázní byly v dezolátním stavu. Ty opravdové lázničky byly, (a dodnes jsou) v rozvalinách v bezprostřední blízkosti vodopádu a jde o původní Modrý dům. Rozvalila ho údajně povodeň v polovině třicátých let minulého století a říkalo se mu běžně lázničky. Povodeň totiž odhalila zvláštní systém komor a propustí ve spodním patře, ve kterém pamětníci spatřovali systém vhnějící vodu do van o patro výš. Historicky však Modrý dům lázněmi nebyl. Zhruba na půli cesty mezi vchodem do údolí a vodopádem stojí dnes penzion Tereziiny lázně. Objekt byl historicky skutečně vystavěn jako Tereziiny lázně, pochopitelně nikoli jako penzion, a také se mu tehdy říkalo lázničky, ale také letohrádek. Hlavní budova byla pustá, okna vymáčená, dveře zatlučené prkny a uvnitř v kupách bordelu se dokonce povalovaly zbytky původního nábytku. Po stranách ale stály poměrně zachovalé budovy, původně asi hospodářské, ve kterých byla zřízena turistická ubytovna. Tam jsme měli namířeno. Trakt nalevo od vstupní brány byl polorozbořený a dnes už neexistuje. Z budov napravo něco zbylo a v tom jsme tehdy nocovali, hlavně je ale dnes zrestaurována hlavní reprezentativní budova.

Spali jsme ve třech místnostech. Učitelé spali v kuchyni, v jedné asi šestimístné místnosti důvěryhodná a hodná děvčata vzorného chování a zbytek ve veliké cimře s množstvím železných postelí nastavených do paland. To bylo něco pro nás. Palandy byly nastaveny až do tří pater nad sebou, čehož jsme okamžitě využili ke hře zvané píďalky. Vylezli jsme na nejhořejší palandu, upnuli jsme se do spacích pytlů, takže nám koukala jenom hlava a pak jsme zahájili boj, kdo koho shodí dolů. Na jednu stranu to šlo, tam byla dvoupalanda a když shozený zrovna netrefil železo od drátěnky, tak byl schopen pokračovat v boji. Na druhé straně byla ale jen přízemní postel a to už byla vejška. Tak jsme bojovali tak, abychom padali na tu vyšší palandu. Stejně ale občas někdo trefil železný okraj drátěnky nebo pelest a to byla taková šupa, že bojovníků na nejvyšší posteli zvolna ubývalo. Píďalkám učinil rázný konec B., který se chtěl před výpadem soupeře zachránit pádem na palandu, jenže si v zápalu boje spletl strany a vyvalil se do prázdna. Ozvalo se zařvání, rána a pak se rozhostilo ticho. Celá místnost strnula v hrobovém mlčení, jako kdyby všichni vytušili, že nadešla zlá hodina.

»Ježíšmarjá, to nemoh' přežít!« ozval se přiskrceným hlasem P.

»Počkej, neblbni, třeba je živý.« ozval se, M.A. začal se soukat ze spacího pytle, aby mohl jít ohledat, co se stalo.

»Jestli to přežil, tak má průser,« pravil do ticha J., »a jestli je mrtvej, tak má ještě větší.«

Postel byla zbořená a z trosk se po chvíli ozvalo:

»Co se stalo? Kde to sem, kluci, co se stalo?«

B. byl živý, dokonce jsme na něm nenašli ani bouli ani modřinu, nejspíš se jenom lekl. Ale nepamatoval se na nic. Tvrdil, že byl nahoře a najednou byl dole a mezitím nebylo nic. Inu, jak patrně, nejenom Ježíš Nazaretský vstal z mrtvých, ale vstal i, B.A. my jsme z toho měli nelíčenou radost.

Nastala doba večere. Něco jsme měli s sebou, něco uvařila děvčata v čele se soudružkou učitelkou. Ukázalo se, že na škole existuje kroužek vaření a toto byla jeho zatěžkávací zkouška. Měli jsme trochu obavy, ale rizoto jsme snědli jen to mlasklo, někteří žaludeční kaskadéři si šli ještě pro nášup. Jak se vkrádal večer, hovor zvolna utíchal, byli jsme docela utahaní, protože celý den jsme někde chodili, a tak někteří už zvolna usínali. Na návštěvu přišla děvčata z menší nocležní místnůstky a dala se do řeči se skupinou našich děvčat, která si zabrala jeden roh místnosti. Já jsem ležel nahoře na palandě tak, že jsem viděl na příjezdovou cestu a na palouček vedle ní. A přišlo mi škoda usnout a prospat tak důležitou noc, kterou trávím se spolužáky relativně daleko od domova. I když jsem tehdy ještě věřil, že devítiletka nikdy neskončí, tak mi to připadalo daleko, bylo mi jasné, že se taková noc bude opakovat zase až za rok. A tak jsem si vyčíhl okamžik, když děvčata byla zabrána do nějakých fotek herců a hereček, napůl jsem se vztyčil na posteli, napráhl jsem ruku k oknu a zařval jsem:

»Tam!!! Tam někdo chodí, tam na palouku!«

Účinek byl ohromující. Holky propadly šílenství, začaly křičet a v tom leknutí nejméně tři »viděly« to co já. To bylo dobré, protože já jsem předpokládal, že se všichni leknou, pak mi vynadají a bude hotovo. Jenomže holky si to vzaly za své a s křikem šířily paniku po celém baráku, kde ale kromě nás nikdo nebyl. Někteří zalezli do spacích pytlů a dek, přikryli si hlavu a klepali se hrůzou, jiní se nahrnuli k oknu a překřikovali se v tom, co kdo vidí, některé holky lítaly po chodbě a křičely strachy, soudruh učitel se soudružkou učitelkou se snažili získat v tom zmatku nějaký přehled, bylo to prostě vzrůšo jako bejk. Výslech se naštěstí omezil na holky, které sice tvrdily, že někoho viděly, ale jedna viděla tři postavy, jedna viděla dvě, někdo zas viděl jen jednoho člověka, zkrátka byla to sranda. V kuchyni ubytovny byl telefon a soudruh učitel volal pánovi, který nás tam přivedl, co se děje a že se děti bojí. A já už jsem tomu začal věřit taky a bál jsem se jako ostatní. Jenže si ke mně přisedl P., co spal na palandě vedle mě, dloubal mě žeber a tiše mi řekl:

»Hele ty bejku, příznej se, že sis to vymyslel. Já zrovna nespál a na ten palouk sem koukal taky a nebyl tam nikdo.«

Ale já jsem na něj měl nečekaný protitřumf.

»Bejt tebou bych byl potichu, ty jsi tady totiž vůbec nebyl, tak si nevymějšlej!«

P. zkrotnul, protože tam skutečně nebyl a pokoušel se někde v koutě neúspěšně získat přízeň jedné z dívek, což jsme všichni věděli a dělali jsme si z něj srandu.

Inu, trochu jsme se vyděsili, ale ne zase až tolik moc, protože na Nových Hradech se sice sem tam potulovala všelijaká individua, ale jinak tam bylo bezpečno. Tehdy byla jiná doba. Na to, že by se někdo neznámý potloukal v noci jen tak mírnýx dýrnýx po okolí Nových Hradů a děsil jen tak z plezíru školní děti, nebylo ani pomyslení. Jednak tam byla SNB, tedy Sbor Národní Bezpečnosti, a policisté se v pohraničí s nikým nemazlili. A pak bylo městečko obšancováno Pohraniční stráží, všude byly špačkárný a pozorovací stanoviště a na nich se nespalo, ale pozorovalo. Spánek či zanedbání povinností na tomto postu znamenalo velezradu, nemilosrdný vojenský soud a basu. O našem výletě měli pohraničníci přesné informace od okamžiku, co jsme nastoupili v Budějovicích do vlaku. Hlídkující vojáci se sice tvářili netečně, ale když se ocitli v úzkých, natáhli samopal plný ostrých nábojů, pustili psy a pak už zmýlená neplatila. A také měli tehdejší strážci jinou pravomoc, než mají dnes. Když se někdo štafjoval, byl nejprve zneškodněn tak, že se nemohl hýbat a teprve potom byl dotazován. Pak nezadržitelně následoval průšvih v zaměstnání, ve škole, zkrátka všude a ještě měla nepřijemnosti celá rodina. Takže nás soudruh učitel uklidnil, že je všechno v pořádku, velitel vojáků slíbil, že prožene pro jistotu údolím hlídku se psy, jen abychom klidně spali. Vzrušené debaty se postupně omezily na pár šeptajících ostrůvků a i ty postupně utichaly, až všechno obestřela temná novohradská noc.

Ráno bylo krásně, sluníčko svítilo a první, co jsme spatřili, byl gazík s hlídkou PS, která rozprávěla s našimi učiteli. Z gazíku, což byl ruská obdoba amerického jeepu, vylezl velitel a mimo jiné nám řekl, že kolem lázniček mají být v lese tři tajné chodby vedoucí z nedaleké tvrze Cukněstěj. Tak jsme pročesávali les, nic jsme pochopitelně nenašli, ale zůstal v nás pocit velikého dobrodružství. Kolem poledne jsme navštívili vodopád a zříceninu Modrého domu a pak už následovala cesta domů.

Další výlety ve svém celku už nebyly tak silné, jako ten novohradský. Drsné momenty v nich ale nechyběly. Na tom posledním výletě jsme jako osmáci nocovali v Kamenici nad Lipou v kempu, který těsně sousedil s dráhou významného motokrosového závodu Hamerky, který se tam jezdí dodnes. Bydleli jsme v chatkách po čtyřech a hrdinný učitel třídní nechal noci volný průběh. Ono se tam totiž nic moc dělat nedalo. Chvíli jsme lítali po motokrosové dráze oděni v prostěradlech v domnění, že někoho postrašíme. Nebylo ovšem koho a navíc bylo nebezpečí, že zničíme prostěradla, protože na záludnostech motokrosové dráhy jsme padali jeden přes druhého. I uklidili jsme po chvíli prostěradla a rozhodli jsme se, že zkusíme jít na náměstí do hospody na pivo. Dva hoši už tam totiž byli a povídali, že nám paní hostinská ochotně načepuje, jenom nesmíme

chlastat přímo na place v lokále. Dlužno ještě připomenout, že v Kamenici byla v tu dobu pouť a kolem náměstí stály střelnice a kolotoče. Cesta do města vedla lesem, ale nebylo to daleko, také nás vedla světla a rachot sobotního pouťového večera. První, hned na kraji všech atrakcí, stál na malém paloučku malý dětský řetízák, do kterého se nastupovalo přímo ze země a který se točil jen tolik, aby děťátka měla pocit, že se něco děje. V hospodě to proběhlo přesně tak, jak nám průzkumníci sdělili. Ostatně šli s námi, protože chuť na zakázané ovoce jsme měli nejenom my, ale i Adam a Eva, takže netřeba z toho dělat událost.

»Sedněte si v průjezdu na schody a pro pivo si chodte sem!« Zhodnotila paní hostinská situaci, ledva spatřila naše ksichty. Žádné štráchy s nějakou plnoletostí, kšeft je kšeft a nejspíš nás považovala za hordu dětí od kolotočářů a tam se to jednak tak cimplich nebere, jednak nevyhovět bývá vošajstlich, čili nebezpečné. Tak jsme seděli v průjezdu na schodech a lámali jednoho půllitře za druhým. Co všechno už jsme kdy vypili jsme machnili všichni, ale opravdovou zkušenost z nás neměl vůbec nikdo. Pokud ovšem nepočítám extempore při vyvolávání duchů, kdy jsme se zblbli po požití domácí brdoly. Tak jsem machnil a jako veliký machoň jsem do sebe nahnal dva půllitry na ex, protože mi nedošlo, že tam klidně můžu sedět a popíjet celou noc. Udělalo se mi v mžiku zle, ale ne z piva, jako spíš z toho objemu. Nebyl jsem ale sám. J., který už tam byl podruhé, položil žluťoučkou šavli přímo v průjezdu, a tak jsme naznali, že je třeba zatroubit k ústupu. Byla s námi i děvčata vzorného chování a nebyla na tom o nic líp než my ostatní, chování nevzorného. Cesta zpět byla lemována stromy s nízkým listovím, a tak co chvíli někdo visel přes větve a snažil se aspoň udržet žaludek v těle, když už jeho obsah byl opakovaně nenávratně ztracen. Vzpomínky se postupně rozmazaly do tzv. okna, takže jen strohá

fakta. Došli jsme všichni a jakž takž přenocovali. Při ranní hygieně jsme vypadali jako hejno tresek po flámu s rybářskou flotilou, nicméně přežili všichni a dokonce se mi podařilo udělat i fotografii, i když jsem u ní upadl a posunul skupinku o něco stranou. Hlavně jsem ale měl radost, že mám otcův válečný foťák, který jsem si na výlet vyprosil a který jsem večer několikrát ztratil a opět našel. Třídní učitel měl velmi dobrou náladu, byť jistě ne z našeho vzezření, ale jistě z toho, že jsme všichni živi a že už je to poslední noc hrůzy, kterou s námi byl nucen vytrpět.

Když jsme se jakž takž dali dohromady, vydali jsme se do města, kde nás čekala ještě nějaká prohlídka a cesta k domovu. Narazili jsme ale na sanitku, pohřebák a policisty, kteří nás poslali do města oklikou. Příčinou byl ten dětský řetízáček, kde se mohutně vyšetřovalo a nebylo to nic veselého. Ukázalo se, že majitel této dětské atrakce popíjel v hospodě s místními chlapama a někdy po půlnoci se nechal přemluvit k tomu, že je na tom kolotoči svez. Opilci si posedali na malinké sedačky jak to šlo, kolotočář to pustil a zmožen alkoholem usnul jako špalek. Opilci blbli jen to fičelo, ti co mohli, slezli a šli domů nebo leželi kolem, dva ale zůstali viset břichem za řetízek a hlavou dolů se točili až do svítání. Následky byly hrozné. Jeden to přežil, druhý se ale zadusil vlastními zvratky a točil se mrtvý bůhvíjak dlouho. Když nám to třídní říkal, poslouchali jsme jako opanení. Přece jenom setkání s hmatatelnou smrtí bylo na nás hodně silné.

Školní výlety byly nádherné. O životě jsme nevěděli nic, nezajímalo nás, co nás čeká, měli jsme dar dětské nevědomosti a ani nás nenapadlo, že dětství jednou skončí. Tak jsme výlety, a nejenom ty, prožívali naplno, měli jsme strach z blbosti a z blbosti jsme se taky radovali. Celé to má jen jednu chybu. Nejde klepnout enter a pustit to celé znova...

MUDr. Věnceslav Černý

Zemní a výkopové práce minibagrem, nebo smykovým nakladačem, 400 Kč/hod. Tel. 604 122 792

JARNÍ VÝPRODEJ EKOBRIKET A PELET

NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ Z CELÉHO ROKU

- **EKOBRİKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- Nejlevnější čerstvá
- **MULČOVACÍ KÚRA**

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

Dle počtu odebraných palet
DOPRAVA ZDARMA!

ČISTÉ TEPLLO PRO VÁS DOMOV
EKOPALIVO

www.ekopalivo.cz

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: + 420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

UHLO TERM

BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY do 31. 7. 2016

Nabízíme Vám uhlí

hnědé — černé brikety — koks

štípané palivové dřevo
dřevěné brikety

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

PRODEJ A DOVOZ PÍSKU, DRTÍ a ŠTERKŮ
okrasných kačirků, mulčovací kůry
zahradní zeminy a zeminy pro trávníky

 387 250 500, 602 409 423
Otevírací doba a rozvoz
Po - Pá 7.00 - 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

Soutěžní jaro u Hlubockých Princezen

Jako každý rok je jaro pro nás velmi náročné, protože je to čas soutěžních přehlídek. Přípravovaly jsme se svědomitě, obětovaly svůj volný čas soustředěním a v neposlední řadě se těšily na nové zkušenosti.

19. 3. 2016 – Ždánický motýl

Na tuto soutěž jsme jely úplně poprvé, kromě našich velkých formací zde soutěžila také jedna naše sólistka, Veronika Raddová. Soutěž byla také specifická tím, že i já jako trenér jsem na kategorie, ve kterých nesoutěžila naše děvčata, seděla v porotě a vyzkoušela si tak i druhou stánku soutěže; objektivně posoudit výkony soutěžících. I přes malé prostory v sokolovně to byl příjemný den a odjžděly jsme s medailemi na krku. Veronice unikla medaile o fousek a skončila na 4. místě z 10 soutěžících. Princezničky si vybojovaly krásné 3. místo ze 7 skupin, Princezny o jediný bod zůstaly na 4. místě a Andílci vybojovaly 3. místo v kategorii Rodičovské týmy.

3. 4. 2016 - Kvalifikace MČR Stochov

Foto: Archiv Hlubockých princezen

Na kvalifikaci do Stochova jely opět všechny naše týmy i sólistka Veronika. Zde se bojovalo o postup do finále MČR v mažoretkovém sportu. Tato soutěž je pro nás vždy velmi náročná, je třeba splnit spoustu předepsaných cviků a konkurence je opravdu velká. Zároveň je to pro nás vždy výzva, postavit se tak dobrým týmům. Soutěž byla rozdělena na různé disciplíny. Přípravovaly jsme tedy rovnou dvě soutěžní vystoupení pro kadetky a seniorky. Dopadlo to následovně:

- Pidiprincezničky v kategorii miniformace littlecadet – 1. místo
- Princezničky defile kadet – 1. místo a postup na MČR
- Princezničky podio kadet – 8. místo a postup na MČR
- Princezny defile senior – 1. místo a postup na MČR
- Princezny podio senior – 3. místo a postup na MČR
- Andílci podio rodičovské týmy – 1. místo a postup na MČR
- Veronika solo – 9. místo bez postupu (i přes vynikající výkon, za který jsme na ni byly pyšné)

9. 4. 2016 – Power of dance – České Budějovice

Tato soutěž pro nás byla novinkou, i když už to byl 5. ročník. Soutěž byla multizánrová, soutěžily zde proti sobě různé taneční styly, rozdělené do věkových kategorií. Objevily se zde opravdu skvělé taneční kolektivy z celého jihočeského kraje. Naši soupeři předvedli výrazový tanec, balet, break-dance a jiné. I přes to, že jsme se trochu vymykaly ostatním žánrům, dokázaly jsme uspět:

- Pidiprincezničky – 2. místo z osmi
- Princezničky – 2. místo z pěti
- Princezny – 3. místo ze sedmi
- Veronika solo – 2. místo ze čtyř soutěžících

30. 4. 2016 – Finále MČR Kladno

Foto: Archiv Hlubockých princezen

Na finále MČR se vypravily pouze dvě naše skupiny. Podle kategorií bylo finálové kolo rozděleno do dvou měst, Andílci a Pidi měly jet na finále do Karviné, což je pro nás příliš finančně, ale i časově náročné. I přes to, že postup do finále si vybojovaly všechny naše skupiny, vítězný boj čekal jen Princezny a Princezničky. Jelikož do finále postupovaly mažoretky ze všech kvalifikačních kol, které dosáhly dostatečného počtu bodů, sešla se na finále opravdu velká konkurence soutěžních skupin. Princezničky tedy bojovaly se svou pódiovou sestavou proti 21 kolektivům. Jelikož naše kadetky byly letos na postupové soutěži poprvé, bohužel jsme na konkurenci nestačily. Hodnotí se opravdu přísně a všechny chyby jsou po zásluze potrestány :-). Ačkoliv jsme byly s naším výkonem spokojené, umístily jsme se na 20. místě z 22 soutěžících. Body se počítají na setiny. Byla to pro nás ale cenná zkušenost a víme, že musíme ještě hodně makat :-). V defilé bylo pouze 5 soutěžních týmů, ale i tam jsme skončily. Disciplína defilé byla pro nás opravdu náročná. Princezny soutěžily v kategorii Senior defilé i podio. Tady jsou pravidla ještě přísnější, více povinných těžkých prvků, jeden tým lepší než druhý. V disciplíně Defilé jsme získaly stříbrnou medaili, i když jen ze 3 skupin, i tak to byla cenná

Foto: Archiv Hlubockých princezen

zkušenost, a z medaile jsme měly velkou radost.

V disciplíně podio bylo celkem 8 soutěžních kolektivů a nám utekla medaile o fous, získaly jsme 4. místo, což byl pro nás velký úspěch, umístit se do první poloviny ve finále MČR.

1. května slavíme narozeniny (13) již tradičně na hudebně-tanečním festivalu v Rapšachu. I tentokrát jsme zapojily všechny naše týmy, dvě sólistky Veroniku a Páťu, a navíc také naše super tatínky – Haka boys. Letos s námi drželi basu a také se převlékli za mažoretky (do sukýnek) a naučili se choreografii s hůlkou. Jejich vystoupení je vždy pro pobavení diváků, ovšem tentokrát mnozí diváci přes slzy smíchu skoro nic neviděli. Já jako trenér si velmi vážím jejich zapojení, nejen že pobaví naše diváky, nejen že je s nimi na trénincích velká zábava, ale hlavně podporují své dcery a manželky v tomto krásném tanečním sportu. V našem týmu proto tančí celé rodiny a soudržnost našich členů je tím úžasně posílena.

21. 5. 2016 – O májovou korunku Jemnice

Letos jsme v Jemnici byly již posedmé. Je to velmi příjemná soutěž, na kterou se letos sjely týmy z 24 měst celé ČR, a vystupovalo zde celkem kolem 700 mažoretek. Na tuto soutěž jsme připravili speciální spojení Andílků a tatínků, jejich vystoupení jsme spojili a vytvořili tak relativně velký rodičovský tým (16 tanečníků), který ukázal nejen skvělou práci s hůlkou, kterou naše ženy celý rok pilují, ale také to, že si umíme ze sebe udělat legraci a pobavit diváky. Proto jsme z celkem pěti soutěžních formací získaly zlatou medaili, ze které jsme měli opravdu upřímnou radost. Jako miniformace opět vystoupily naše nejmenší Pidiprincezníčky, které díky nemoci některých holčiček nebyly kompletní a proto ani vystoupení nevypadalo tak jak mělo, i přes to, že se snažily ze všech sil, na medaili to bohužel nestačilo. Měli jsme z nich ale velkou radost, jsou to naše malé/velké šikulky. Princezníčky měly celkem 6 soupeřů v kategorii Kadet a díky nasazení, úsměvu a skvělému výkonu vybojovaly krásnou stříbrnou medaili. Princezny si z Jemnice odvezly bronzovou medaili, a tak byl tento ročník pro nás velmi úspěšný.

Uf... soutěžní sezóna je na nás, ale spoustu krásných akcí nás teprve čeká. Například výročí hlubockých dobrovolných hasičů, zahajovací ceremoniál Eurogymu 2016 – gymnastické soutěže konané v Českých Budějovicích, kde budeme vystupovat se světelnou show v Budwar aréně, dětské dny nebo národní dožínky při výstavě Země Živitelka. Ani o prázdninách si tentokrát moc neodpočineme. Už teď se ale těšíme na září – na nové tváře, nové přátele. Můžete se stát naším členem a zažít tak nejen zábavu na trénincích, ale také soutěžní atmosféru. Děti přijímáme od 4let, horní hranici věku nemáme :-)) Tančí s námi dámy/pánové, kterým je i 50 let. Nový rozvrh hodin bude na webu www.hlubockeprincezny.cz v září 2016 a přihlásit se můžete telefonicky 728 942 801 nebo emailem hlubockeprincezny@centrum.cz.

Za celý kolektiv Hlubockých princezen

Bc. Tereza Kadlecová

Děvčata z oddílu FiLi se i letošní školní rok připravovaly na novou soutěžní sezónu, která je již v plném proudu

Foto: Archiv FiLi

První závody i vystoupení už mají za sebou a další je čekají. Ale začneme od začátku.

Holky pravidelně trénují každý pátek, při nácviu sestav se na podzim scházely i v neděli. Letos máme dva soutěžní týmy. Mladší sedmičlenný tým děvčat je ve věku 4-6 let, a nacvičil sestavu KROKODÝLCI. Starších děvčat je osm, ve věku 10-15 let, se skladbou COLOUR GIRLS. Abychom holkám trochu ulevily od klasického aerobiku, sestavu jsme letos složily z orientálního tance se závoji a tanečního aerobiku.

Začátkem roku jsme opět pro rodiče a přátele našeho oddílu připravily novoroční předváděčku. Zde se prvně všechna děvčata předvedla s novými sestavami, i v novém závodním oblečení.

24. 1. 2016 se oba týmy předvedly na první letošní soutěži »Česko se hýbe.« V kategorii do 8 let nováčky se utkaly naši Krokodýlci ještě s dalšími třemi soupeři. Nakonec si vybojovaly 4. místo. V kategorii 11-13 let nováčky bylo celkem 7 týmů, naše děvčata skončila na výborném 4. místě. Zajistily si tak postup do republikového finále Česko se hýbe, které bude 3. 6. 2016 v Praze.

Hned na začátku února jsme měly vystoupení na sokolských šibřinkách pro děti v Českých Budějovicích, kde se předvedla skladba Colour Girls.

V březnu (19. 3.) nás čekala již tradiční sokolská akce v Praze - Přehlídka pódiových skladeb a aerobik team. I na tuto akci jela pouze starší děvčata. Prckové se kvůli nemocem nemohli zúčastnit.

Duben byl pro nás měsícem mnoha úspěchů, ale i úrazů. První úspěchy jsme sbíraly na soutěži jednotlivců »O princeznu junior aerobiku«, pořádanou TJ Sokol Komárov. Zde děvčata cvičí podle lektora. Čím starší kategorie, tím více musí děvčata předvést. Bylo zde vypsáno 9 kategorií, náš oddíl jich obsadil 5. A zde máme výsledky:

0. kat. (ročník 2011 a mladší)

Sárinka V. – 3. místo

Leuška Z. – 5. místo

0. kat (ročník 2010)

Majda F. – 2. Místo

Majda N. – 6. místo

Verča V. – 10. místo

5. kat. (ročník 2006)

Rézka F. – 3. místo

Barča V. – 7. místo

6. kat. (ročník 2005)

Terka H. – 13. místo

8. kat. (ročník 2002-2001)

Verča G. – 5. místo

Klárka M. – 6. místo

Sokolská župa Jihočeská pořádala 17. 4. 2016 svou 1. župní akademii. Akce se konala v českobudějovické sokolovně a my samozřejmě nemohly chybět. Představily se zde obě skladby. Aby toho nebylo málo, další víkend 23. 4. 2016 jsme měly hned dvě akce v jeden den. Dopoledne jsme se zúčastnily semifinále MIA Festivalu v Českých Budějovicích. Zde v nejmladší kategorii do 6 let soutěžili Krokodýlci a získali 1. místo. Starší děvčata ve své kategorii obsadila 3. místo. Oba týmy si těmito krásnými výsledky vybojovaly postup na finále MIA Festivalu v Lucerně v Praze. Odpoledne jsme ještě vystupovaly na maskárním plesu v Nemanicích.

V květnu jsme se zúčastnily dalšího semifinále kola MIA Festivalu v Českém Krumlově. Opět soutěžily obě skladby. Krokodýlci si vybojovaly 1. místo a Colour girls krásné 2. místo. Byla zde vypsána i soutěž jednotlivců, cvičení podle lektora. V kategorii 12-16 let se nám dařilo. Sabča E. vybojovala 1. místo a Zuzka M. 2. místo. V mladší kategorii 6-11 let jsme se neumístily, ale všechna děvčata odcvičila na výbornou.

Na obě finále se nominují týmy z celé ČR. Jak děvčata dopadnou ve finálových soubojích se dozvíte v dalším čísle. Držte nám palce!

Jitka Valentová

2 | KŘÍŽEM KRÁŽEM DIVADELNÍ FESTIVAL

2. ročník divadelního festivalu ochotnických souborů "Křížem krázem za divadlem" je úspěšně za námi. Děkujeme všem účinkujícím, všem, kteří se podíleli na organizaci, a také divákům, kteří nás přišli podpořit!

Vaši KŘÍŽáci

Fotografie z festivalu naleznete na facebookovém profilu www.facebook.com/krizzacihluboka/ a další informace na www.krizzaci.cz.

Festival se uskutečnil za finanční podpory Jihočeského kraje.

Svět je divadlo

Což opravdu platí. Jak na jevišti, tak v životě potkáte obsazení toho vašeho kusu osobami, které Vás přinutí o leccčems popřemýšlet. Klobouk dolů a díky za to, že divadelníci Kříž-žáci už podruhé přivedli na Hlubokou zajímavá divadelní uskupení a okořenili vše i hudbou, dětským nadšením, hezkým počasím a hlavně optimismem. Zámek Ohrada opět rozevřel svou vlídnou náruč vystlanou měkkým trávíčkem, takže dovádějící děti a malé baletky v barevných kostýmech na něm působily jako víly a cirkusoví šášulové z pohádky, soubor KAMI si zkoušel flétničky už venku pod duby, dospělí herci hráli kusy, které nebyly jen komediální – a když na vás bylo té filosofie příliš, dali jste si klobásu nebo štrúdl s kávou od Ivany Divišové – a zase jste si příjemně srovnali duševno.

My, co přijeli z Budějovic, jsme zvolili pohyb na kole, takže jsme z Ohrady závodili s vláčkem plným staropražských zpěváků.

Na hlubockém náměstí odzpívali mé oblíbené písničky, třeba tu z Hříšných lidí města pražského – však taky těch hříšníků od dob rady Vacátka v Praze moc nebylo, možná spíš přibýlo.

Festival dokonale splnil své sliby – jednak se divadelního setkání účastnily opravdu nejrozličnější divadelní žánry, jednak šel divákům naproti i mimo Ohradu, jednak všichni zúčastnění jsou nadšenci a pro svého koníčka schopni velkých obětí.

Jak jinak by bylo možné, aby jedna ze zpěvaček absolvovala setkání divadelníků i s kočárkem s holčičími dvojčátky, které kojila ve chvílích mimo program. Anebo, že sobotní černý mrak odtlačovali svým silným duchem herci tak dlouho, až uhnul a vysypal kulaťoučké a dost velké kroupy v Budějovicích. K nám na zahradu. A k sousedům a dál samozřejmě taky.

Skvělé, že se nečas divadelnímu nádvoří vyhnul. Skvělé, že se festival vydařil.

Ať žije příští ročník divadelního setkávání pod ochranou Vladimíra Kříže.

Alena Mitter

Foto: Lucie Jozová

Divadelní zážitky na Hluboké

Na Hluboké nikdy nebyla nouze o zážitky – ať už chcete sportovat, jezdit na lodi, bavit se, poslouchat hudbu nebo si zajít na divadelní představení. Poslední květnový víkend se možnost zážitků ještě rozšířila, protože se na Hluboké konal již druhý ročník divadelního festivalu Křížem krážem. I přes hodně nabitý víkend jsme si vyšetřili čas a dopřáli si zážitek ze dvou divadelních představení. V pátek nás opravdu dobře naladilo a rozesmálo vystoupení Spolku divadelních ochotníků z Netolic se svým kusem »Pro nic za nic« – lehká situační komedie, plná záměn a nedorozumění, skvělé výkony herců, krásné kostýmy i scéna, prostě dobrá nálada na celý zbytek večera.

V sobotu večer nás představení Divadla Akorát Praha s názvem »Mrzák inishmaanský« přilepilo k sedadlům v divadelním sále – úplně jsme se ocitli na nehostinném irském ostrově, kde se nevelká skupina různě nešťastných lidíček včetně mladého mrzáka Billyho pere s každodenním životem, většinou ne moc úspěšně. Syrové, neveselé, realistické. Skvělé herecké výkony, mě se zdály téměř profesionální, scéna i kostýmy jenom doplňovaly opravdovost představení. Zážitek si u mě nezadal se zhlédnutím profesionálních divadelních souborů. No, a nebyl to asi jenom můj názor, protože hned vedle nás sledovala hru jedna mladá členka souboru Jihočeského divadla (shodou okolností jsem ji viděla v několika krásných rolích v divadle), a ta po skončení představení tleskala vestoje!

Organizace divadelního festivalu určitě znamenala pro členky hlubockého ochotnického souboru (zejména Míšu Prchalovou a Magdu Svobodovou) hodně práce, jak ostatně také divadelní principál pan Jirátko slovy díky a květinami po skončení festivalu ocenil, je jenom trochu škoda, že festival nepřilákal víc diváků, víc Hlubočáků, kteří by určitě nelitovali svého času a odnesli by si stejně skvělé zážitky jako my. Tak si vy, kteří jste to letos nestihli, alespoň prohlédněte fotky, které obětavě a skvěle pořizuje jako naprostý profesionál Lucka Jozová. A příští rok si určitě udělejte čas!

Eva Smrčková

Foto: Lucie Jozová

HUDEBNÍ FESTIVAL HLUBOKÁ

27. 7. - 6. 10. 2016
60. HUDEBNÍ LÉTO HLUBOKÁ*

*Jubilární
60. hudební léto
Hluboká
2016*

NO NAME

středa | 27. 7. 2016 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klášterní zámek Hluboká nad Vltavou

VÁCLAV HUDEČEK
tenor
Lubáš RLÁŠKY

sobota | 30. 7. 2016 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klášterní zámek Hluboká nad Vltavou

ABBA REVIVAL
Girls Dance Band

neděle | 7. 8. 2016 | 20.⁰⁰ hodin
náměstí ČZL Hluboká nad Vltavou

SPIRITUÁL KVINTET

pátek | 12. 8. 2016 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klášterní zámek Hluboká nad Vltavou

LENKA FILIPOVÁ
s kytarou

sobota | 13. 8. 2016 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klášterní zámek Hluboká nad Vltavou

MARTIN VOJTÍŠEK
klavír

pátek | 26. 8. 2016 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klášterní zámek Hluboká nad Vltavou

JÍŽANI
dechovka

sobota | 27. 8. 2016 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klášterní zámek Hluboká nad Vltavou

RADUŽA
klavír

sobota | 10. 9. 2016 | 20.⁰⁰ hodin
sál Klášterní zámek Hluboká nad Vltavou

STO ZVÍŘAT

čtvrtek | 6. 10. 2016 | 19.⁰⁰ hodin
sál Klášterní zámek Hluboká nad Vltavou

Národní zemědělské muzeum Ohrada, Českomoravská myslivecká jednota,
Město Hluboká nad Vltavou a časopis Myslivost pořádají:

NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI

25. červen 2016

Lovecký zámek Ohrada
Začátek v 9:00 hod., předpokládáný konec v 17:00 hod.

Program:
Mistrovství republiky ve vábení jelenů (14:00 hod.)
Myslivecká kynologie
Sokolnictví
Ukázky vábení a hlasů zvěře
Lovecké troubení
Exkurze do Staré Obory
Expozice NZM Ohrada
Výstava obrazů a kreseb Jiřího Zidlického
Výstava: Petr Slaba - kreslený myslivecký humor
aneb s tužkou na lovu
Myslivecké zvyky a tradice

Doprovodný program:
Ukázky práce chladnokrevných koní
Lovecká lukostřelba
Laserová strelnice
Nabídka mysliveckých potřeb, pomůcek a vybavení
ve stáncích na nádvoří a před zámkem
Soutěže a poznávací stezka pro děti
Stánky s občerstvením a zvěřinovými specialitami
Dudácká kapela

Akce se koná pod záštitou ministra zemědělství Mariana Jurečky

KRÁSA BUDE KŘEČOVITÁ

Surrealismus v Československu 1933 - 1939

Alšova jihočeská galerie připravila hlavní výstavu sezóny - výstavu surrealistického umění nazvanou podle slavného výroku André Bretona Krása bude křečovitá. Výstavu připravil Karel Srp s Lenkou Bydžovskou ve spolupráci s Antonínem Dufkem a přináší do galerie na Hluboké nové zpracování vývoje surrealismu v meziválečném Československu v jeho vrcholném období let 1933 až 1939. Zaměřuje se na činnost Skupiny surrealistů v ČSR, k níž patřily osobnosti jako Jindřich Štyrský, Toyen, Karel Teige nebo Vítězslav Nezval, i na autory, kteří se surrealismem ve své práci zabývali, avšak členy této skupiny nebyli. Výstava představí surrealismus jako komplexní umělecký fenomén, který zasáhl nejen do výtvarného umění, ale i do fotografie, literatury, filmu a scénografie. Bohatá kolekce děl z veřejných českých a slovenských galerijních institucí byla doplněna zápůjčkami od soukromých sběratelů z České republiky, Slovenska, Německa, Francie a Švýcarska.

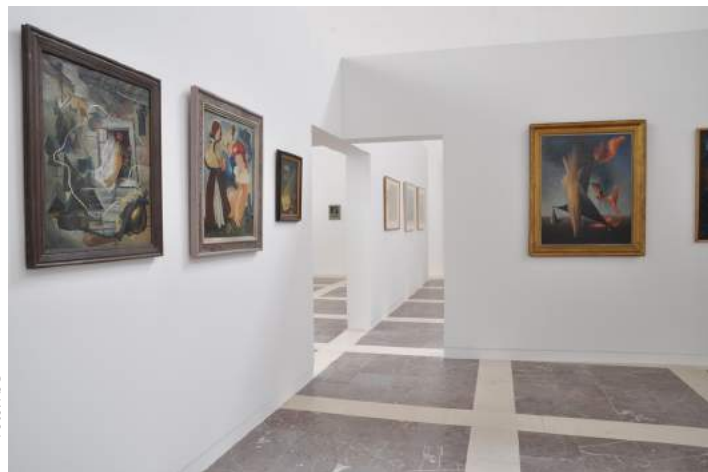

Foto: AJG

Výstava bude rozdělena na dvě části. Hlavní část, Surrealismus v Československu 1933–1939, bude k vidění na Hluboké od 15. května do 2. října 2016 (ca. 250 exponátů). Druhá část, Pařížští surrealisté a český surrealismus, bude vystavena ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích od 30. června do 2. října 2016 (ca. 100 exponátů).

Surrealismus, jehož první manifest zveřejnil André Breton v Paříži roku 1924, podstatně zasáhl do vývoje českého umění 20. století a dopad tohoto inspirativního hnutí lze sledovat až do dnešních dnů. Výstava se soustřeďuje na třicátá léta minulého století, jež byla nejdůležitějším obdobím pro mezinárodní recepci surrealismu. Roku 1933 nabídl Vítězslav Nezval Bretonovi spolupráci české avantgardy s pařížskou surrealistickou skupinou a v březnu 1934 založil Skupinu surrealistů v ČSR. Velký ohlas měly přednášky André Bretona a Paula Eluarda v Praze a Brně na jaře 1935. O surrealismus se v českých zemích zajímalo mnoho umělců, soustředěných do několika souběžných generačních seskupení nebo pracujících osamocně. „Činnost pražských surrealistů podrobně sledovali i mladí slovenští básníci, z nichž mnozí studovali v Praze, a roku 1938 ustavili v Bratislavě vlastní nadrealistickou skupinu, jež rozvíjela své aktivity i po roce 1939, kdy se čeští surrealisté vzhledem k nacistické okupaci museli stáhnout do ilegality. Politické události roku 1938 se tak staly zřetelným zlomem, jenž podstatně zasáhl do prudce se rozvíjející surrealistické činnosti,“ uvádí Karel Srp, autor a kurátor výstavy.

Výstava na Hluboké ukazuje, že jeden z podstatných přínosů surrealismu spočíval v objevování nejrůznějších experimentálních metod, které osvobozovaly lidskou představivost. „Surrealismus se neomezoval jen na zavedené výtvarné techniky v malířství či sochařství. Přišel s vlastními uměleckými metodami, pro něž nacházel nové názvy. Jindřich Štyrský

na první výstavě Skupiny surrealistů v ČSR představil vedle obrazů také rozsáhlé soubory fotografií a koláží. I když se již Devětsil ve dvacátých letech zaměřil na obrazové básně a fotogramy, tentokrát přišel Štyrský s novým použitím obou výrazových prostředků, aby vyzdvihl symbolickou hodnotu vyjevujících se objektů,“ uvádí Lenka Bydžovská, spoluautorka a kurátorka výstavy.

Vlastní možnosti experimentace rozvíjeli zejména nejmladší autoři stojící mimo Skupinu surrealistů v ČSR, například František Hudeček, František Gross, Ladislav Zívra a Miroslav Háek, kteří se ve 30. letech surrealismem výrazně inspirovali, stejně jako Václav Zykmund s Bohdanem Lacinou, Jiří Kolář nebo členové Fotoskupiny pěti.

Výstava na Hluboké rovněž podchytila tvorbu malířů střední generace, kteří na surrealismus originálním způsobem reagovali – Františka Janouška, Aloise Wachsmanna, Josefa Šímy či Františka Muziky. Zabývá se i surrealistickými autory žijícími mimo Prahu (v Rakovníku, Brně, Mladé Boleslavi) a mapuje také osudy počínajícího surrealismu na Slovensku: připomíná jak dvojici autorů působících v Bratislavě (František Malý a Imro Weiner-Král'), tak vznik slovenské nadrealistické skupiny (Rudolf Fabry).

Instalaci výstavy navrhl Lukáš Machalický ve spolupráci s Terezou Hejmovou.

U příležitosti výstavy Krása bude křečovitá/ Surrealismus v Československu 1933 – 1939 vznikla rozsáhlá reprezentativní publikace přinášející komplexní pohled na tuto důležitou kapitolu dějin českého výtvarného umění. Obsahuje více než pět set reprodukcí a vychází ve spolupráci s nakladatelstvím Arbor Vitae.

Dramatický kroužek CVČ Poškolák

ČTVRTEK 2. 6. 2016

KC PANORAMA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

**9:00 představení pro spolužáky ze školy
17:00 pro přátele, rodiče a veřejnost**

autorské představení souboru POŠKOLÁK

TÁBOR SLEČNY JOSEFÍNY

Nevíte kam s dětmi o prázdninách? Jaký vybrat kurz, tábor, zábavný program? Vaše dítě není žádný andělek? Zlobí, je drzé a někdy to s ním není k vydržení? Máme pro Vás úžasnou nabídku - Tábor slečny Josefíny.

Hrají:

vedoucí tábora:

slečna Josefína – Ela Louženská, slečna Zdeňka – Michaela Trnková, slečna Helena – Alžběta Macháčková

dětí:

Anastázie – Dorota Chromá, Jana – Nela Matásková, Jitka – Vanessa Matoušová, Julie – Johana Rausová, Laura – Tereza Smetanová, Nela – Andulka Kaprová, Rebeka – Lucie Soukupová, Silvestr – Adam Horký, Viktorie – Nicol Fikotová

Délka představení: 30 min.

K. J. Erben a soubor DVĚ PO ŠKOLE

KTERÁ KDE BUDE?

Dvě dívky - jeden prostor. Hlas - pohyb. Scénická koláž vycházející z textů básnické sbírky K. J. Erbena „Kytyce“.

Hrají: Kristýna Žáková, Sárka Šimonová

Délka představení: 20 min.

KULTURNÍ CENTRUM HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Masarykova ulice 974 – telefon: 387 966 170, 774 457 269 • www.kcpanorama.cz

PANORAMA

BIOGRAF

ČERVEN 2016

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY U VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

2.	ČR–2016 Dolby Stereo	dobrodružný / drama	(101 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	TEORIE TYGRA Příběh stárnoucího muže, který se rozhodne splnit si svůj sen a žít si podle svého... Hrají: JIŘÍ BARTOŠKA, ELIŠKA BALZEROVÁ, TATIANA VILHELMOVÁ ad. Režie: RADEK BAJGAR		
3.	USA–2016 Dolby Stereo	komedie / akční / sci-fi	(106 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	ŽELVY NINJA 2 ve 3D Město New York už zase potřebuje záchránce. Zmutované želvy opět přispěchají na pomoc. Hrají: MEGAN FOX, STEPHEN AMELL, LAURA LINNEY, WILL ARNETT ad. Režie: DAVE GREEN (ČESKÝ DABING!!!)		
4.	ČR–2016 Dolby Digital	komedie	(120 minut) přístupný
OS	JAK BÁSNÍCI ČEKAJÍ NA ZÁZRAK Je jim padesát a cítí, že by si měli splnit svoje touhy... Hrají: PAVEL KRÍŽ, DAVID MATÁSEK, LINDA RYBOVÁ, LUKÁŠ VACULÍK ad. Režie: DUŠAN KLEIN		
10.	Itálie/Francie–2015 Dolby Digital	mysteriózní / drama	(120 minut) přístupný od 15 let
	OSLNĚNÍ SLUNCEM Slavná rocková hvězda tráví klidnou dovolenou na ostrově, kde ji navštívil bývalý partner... Hrají: DAKOTA JOHNSON, RALPH FIENNES, TILDA SWINTON ad. Režie: LUCA GUADAGNINO (ČESKÉ TITULKY!!!)		
11.	USA–2016 Dolby Digital	fantasy / akční	(102 minut) přístupný
OS	WARCRAFT: PRVNÍ STŘET ve 3D Nikdy nekončící spory mezi Aliancí a Hordy vyústí v nelostný souboj... Hrají: BEN FOSTER, TRAVIS FIMMEL, DOMINIC COOPER, PAULA PATTON ad. Režie: DUNCAN JONES (ČESKÝ DABING!!!)		
16.	Francie–2014 Dolby Digital	drama / western / válečný	(101 minut) přístupný
ČČ	DALEKO OD LIDÍ Alžírsko 1954 – učitel doprovází vesničana k soudu a oba čelí nástrahám války a pouště... Hrají: VIGGO MORTENSEN, REDA KATEB, DJEMEL BAREK ad. Režie: DAVID OELHOFFEN (ČESKÉ TITULKY!!!)		
17.	USA–2016 Dolby Digital	fantasy / dobrodružný	(104 minut) přístupný
	ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ: ZA ZRCADLEM ve 3D Alenku čeká zážitek, na který hned tak nezapomene... Hrají: MIA WASIKOWSKA, JOHNNY DEPP, ANNE HATHAWAY ad. Režie: TIM BURTON (ČESKÝ DABING!!!)		
18.	ČR–2016 Dolby Digital	komedie / rodinný	(95 minut) přístupný
OS	DĚDA ...jaro, dožínky, Vánoce na Valašsku, svatojánské ohně. ...jak se žije na Valašsku dnes? Hrají: FRANTIŠEK SEGRADO, VÁCLAV ČTVRTNÍČEK, BOLEK POLÍVKA ad. Režie: MEJLA BASEL		
24.	ČR–2016 Dolby Digital	komedie	(80 minut) přístupný
	MUSÍME SE SEJÍT Čtyři kamarádi vzpomínají na mladá léta a rozhodnou se navštívit kemp znovu – na kolech. Hrají: KAREL HÝNEK, RADEK PETRÁŠ, ARNOŠT FRAUENBERG ad. Režie: DAVID KRÁL		

1.	STŘEDA 17.00 hodin	ZÁVĚREČNÝ KONCERT ŽÁKŮ 2SZUŠ Vystoupí žáci ze třídy L.Petřavského
2.	ČTVRTEK 17.00 hodin	„TÁBOR SLEČNY JOSEFÍNY“ Dramatický kroužek „MALÝ POŠKOLÁK“ Divadelní představení VSTUP ZDARMA!!!
7.	ÚTERÝ 17.00 hodin	ZÁVĚREČNÝ KONCERT ŽÁKŮ 2SZUŠ Vystoupí žáci z baletní třídy J. Mullerové
8.	STŘEDA 17.00 hodin	CESTUJEME PO SVĚTĚ ... „PO GRUZII A ARMÉNII S MANŽELÝ OBSTOVÝMI“
15.	STŘEDA 17.30 hodin	ZÁVĚREČNÝ KONCERT ŽÁKŮ 2SZUŠ Vystoupí žáci ze třídy P. Piši, T. Zemana a E. Bendové
25.	SOBOTA 9.00 - 17.00 hodin	NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI LOVECKÝ ZÁMEK OHRADA HLUBOKÁ Lidová řemesla, mistrovství ve vážení jelenů, občerstvení, lidová muzika ad.

5.	USA–2016 Dolby Stereo	dobrodružný / drama	(106 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	KNIHA DŽUNGLÍ Příběh malého chlapce Maugli, kterého vychovala vlčí smečka... Hrají: NEEL SETHI, BILL MURRAY, BEN KINGSLEY, IDRIS ELBA ad. Režie: JON FAVREAU (ČESKÝ DABING!!!)		
19.	USA–2016 Dolby Stereo	animovaná pohádka	(108 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	ANGRY BIRDS VE FILMU Na ostrově žijí nelétaví ptáci, kterým jednoho dne ukradnou jejich vajíčka... Záchraná akce začíná... Režie: CLAY KAYTIS, FERGAL REILLY (ČESKÝ DABING!!!)		
26.	Francie–2016 Dolby Stereo	rodinný	(99 minut) přístupný
NEDĚLE 17.00 hodin	BELA A SEBASTIAN 2: DOBRODURŽSTVÍ POKRAČUJE Je konec války a Sebastiánovi je 10 let – čeká na Angelinu, která se zhlitla v letadle – záchraná akce začíná. Hrají: FÉLIX BOSSUET, TCHÉKY KARYO, MARGAUX CHÂTELIER ad. Režie: CHRISTIAN DUGUAY (ČESKÝ DABING!!!)		
30.	USA–2016 Dolby Stereo	animovaná pohádka	(108 minut) přístupný
ČTVRTEK 17.00 hodin	HLEDÁ SE DORY Dory si vzpomene na své rodiče a společně s Nემem a Marlinem se vydávají na strhující dobrodružství... Režie: ANDREW STANTON (ČESKÝ DABING!!!)		
25.	USA–2016 Dolby Digital	sci-fi / drama / akční	(119 minut) přístupný
OS	DEN NEZÁVISLOSTI: NOVÝ ÚTOK ve 3D Po prvním útoku lidstvo spolupracuje a používá mimozemskou technologii-příchází ale druhá vlna. Hrají: JEFF GOLDBLUM, BILL PULLMAN, LIAM HEMSWORTH ad. Režie: ROLAND EMMERICH (ČESKÝ DABING!!!)		

VSTUPENKY MOŽNO RESERVOVAT NEBO ZAKOUPIT V PRACOVNÍ DNY OD 8.00 - 10.00 HODIN, NEBO 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, JIŽ OD 20. KVĚTEN 2016!!!
RESERVOVANÉ VSTUPENKY NUTNO VYZVEDNOUT NEJPOZDĚJI 30 MINUT PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, POTÉ BUDOU UVOLNĚNY K PRODEJI!!

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ ČERVEN 2016

do 3.6. po-pá 10:00-16:00 so-ne 12:00-18:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Dominika Schönová - „Předtuchy“... Tel.: 387 965 710, 603 442 090, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
do 3.6.	Dětské divadelní dny / Zoo Hluboká Tradiční dva týdny pohádek nejen pro mateřské a základní školy, představení se koná ve všedních dnech v zastřešeném divadle. Změna programu vyhrazena. Tel.: 387 002 219, info@zoo-ohrada.cz, www.zoohluboka.cz
do 12.6.	Výstava / Alšova jihočeská galerie Výstava fenomenálního sochaře Zbyňka Sekala - „A věci se zvolna berou před se“. Ve výstavě na Hluboké bude k vidění více než 150 uměleckých objektů napříč Sekalovou tvorbou - prostorové konstrukce (schránky), závěsné assembláže (skladané obrazy) či koláže. Tel.: 387 967 041, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz
červen	Výstava / Lovecký zámek Ohrada Jiří Židlický - obrazy a skico... Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
červen	Výstava / Lovecký zámek Ohrada Petr Slaba - kreslený myslivecký humor aneb s tužkou na lovu... Výstava na loveckém zámku Ohrada představuje průřez autorovy tvorby. Vedle kresleného humoru bude vystaveno i několik realistických děl. Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
červen	Výstava / Alšova jihočeská galerie „Krása bude křehovitá“. Surrealismus v Československu 1933 - 1939. Tel.: 387 967 041, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz
středy 14:30	Středeční odpolední devítka s resortem „Relax Bali“ / GK Hluboká nad Vltavou Hraje se o zájezd na ostrov Bali, green fee: 299 Kč, startovné: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
1.6. 17:00	Závěrečný koncert žáků ZŠUŠ / KC Panorama Vystoupí žáci ze třídy L.Petivského. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
2., 7., 9., 14., 16., 21., 23., 28.6. 18:00	Nordic Walking / Hluboká nad Vltavou Kondiční lekce Nordic Walking po Hluboké nad Vltavou. Tel.: 602 377 319, 775 381 341, info@nwsport.cz, www.nwsport.cz
2.6. 17:00	Divadelní představení / KC Panorama Dramatický kroužek „MALÝ POŠKOLÁK“. Nevíte, kam s dětmi o prázdninách? Jaký vybrat kurz, tábor, zábavní program? Vaše dítě není žádný andělek? Zlobí, je drzé a někdy to s ním není k vydržení? Máme pro vás úžasnou nabídku - „Tábor slečny Josefíny“. Pro přátele, rodiče i veřejnost. Vstup zdarma. Délka představení 30 minut. Tel.: 774 457 269, 777 278 426, agentura@sinfonie.cz, val.chroma@seznam.cz, www.kcpanorama.cz, www.cvcposkolak.webnode.cz
3.-5.6.	Mořský víkend s Dolce Cabaña / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Rybí mix gril - pražma, treska, losos, ústíče, slávky, krevety a mnoho dalšího, cena: 595 Kč. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
4.6. 19:00	Filmové představení „Jak básníci čekají na zázrak“ / KC Panorama Je jim padesát a cítí se, že by si měli splnit svoje touhy... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
4.6.-15.7. 10:00-16:00 po-pá 10:00-16:00 so-ne 12:00-18:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Karel Sládek - obrazy, plastiky... Tel.: 387 965 710, 603 442 090, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
4.6. 14:00	Dětský letecký den / Letiště Hosín www.aero-juniors-klub.cz a www.kralovstvi-vzduchu.cz
5.6. 10:00	Komentované prohlídky letiště Hosín Dopolední start 10:00-12:00 pro malé pohádkáře "od Draků po Letadla a zpátky na pohádky" odpolední 14:00-16:00 pro větší Aerojuniorů a milovníky i pamětníky létání www.aero-juniors-klub.cz a www.kralovstvi-vzduchu.cz
5.6. 12:00-15:00	Nedělní oběd / RRC Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybírat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně. 490,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 - 12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 725 395 195 do čtvrtka 3.3. Tel.: 387 008 800, recepc@rrc-hluboka.com, www.rrc-hluboka.com
7.6. 17:00	Závěrečný koncert žáků ZŠUŠ / KC Panorama Vystoupí žáci z baletní třídy J.Müllerové. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
8.6. 17:00	Cestujeme..., Po Gruzii a Arménii / KC Panorama Vyprávět nám budou manželé Obstoví. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
10.6. 19:00-21:00	Noc kostelů / Kostel sv. Jana Nepomuckého Prohlídka kostela, informace o historii, zodpovězení dotazů, pro zájemce setkání u Bible, chrámová hudba, program pro děti. mopatry@tfjcu.cz, www.nockostelu.cz

11.6. 9:00	Nordic Walking / Hluboká nad Vltavou Kondiční lekce Nordic Walking po Hluboké nad Vltavou. Tel.: 602 377 319, 775 381 341, info@nwsport.cz, www.nwsport.cz
11.6.	Sobotní Grill Fiestón s Dolce Cabaña „Sněž, co můžeš“ / GK Hluboká Připraveny budou: grilované klobásky, grilovaná vepřová kotleta, krkovice, hovězí flank steak, grilované kuřecí a mnoho jiného, pouze za cenu 295 Kč. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
11.6.	Nordic Walking / Hluboká nad Vltavou Mini kurz pro začátečníky. Je určen pro všechny vyznavače „severské chůze“. Tel.: 602 377 319, 775 381 341, info@nwsport.cz, www.nwsport.cz
12.6.	ForGolf Open Tour 2016 / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Každý účastník turnaje obdrží předplatné časopisu ForGolf na půl roku. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
12.6.	Junior Golf Cup / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj určen pro nejmladší golfisty. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
15.6. 17:30	Závěrečný koncert žáků ZŠUŠ / KC Panorama Vystoupí žáci ze třídy P.Piši, T.Zemana a E.Bendové. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
16.6. 17:00	Koncert „Slavičků z Hluboké“ / ZŠ Hluboká nad Vltavou ZŠ Hluboká nad Vltavou pořádá koncert pěveckého sboru „Slavičků z Hluboké“ v aule základní školy. Součástí koncertu je uvedení operky Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře. Tel.: 387 966 167, zastupce@zs-hluboka.cz, www.zs-hluboka.cz
17., 24.6. 12:30	Odpolední Ruleta Golf Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj o vklad - pravidelné páteční turnaje o vklady, green fee: 499 Kč, startovné: 99 Kč, vklad do turnaje: 100 Kč. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
18.-19.6.	Bali cup - pohár ČR v jachtingu / Rybník Bezdrev Jachetní oddíl Slavoj Hluboká pořádá jachtařský závod. Tel.: 606 413 322, josef.sivy@post.cz, www.sailing.cz
18.6. 14:00	Golf White Elegance Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Odpolední devítka - turnaj se ponese v duchu elegantní bílé. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
19.6. 9:00	Volvo Mach Motors Golf Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj, kde můžete vyhrát zapůjčení vozu značky Volvo. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
19.6. 17:00	Filmové představení pro děti - „Angry birds ve filmu“ / KC Panorama Na ostrově žijí nelétaví ptáci, kterým jednoho dne ukradnou jejich vajíčka. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
25.6. 9:00-17:00	Národní myslivecké slavnosti / Lovecký zámek Ohrada Svátek všech milovníků myslivosti i přírody. Tradiční akce s bohatým programem včetně oblíbené soutěže ve vábení jelenů. Myslivecká kynologie, sokolnictví, lovecké troubení. Staré tradice i čerstvé novinky. Akce, kterou si nemůžete nechat ujít. Tel.: 387 965 340, nzm.ohrada@nzm.cz, www.nzm.cz
25.6. 9:00	Hlubocký čáp / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj na veřejném 9 jamkovém hřišti - turnaj pro hráče s HCP i bez. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
25.6. 14:00-22:00	Hosínské zvonění / Farní dvůr a zahrada Hosín Vystoupí: Znouzectnost (14:00), Simeon soul charger (20:30), Benebend, kejklř Vojta Vrtek a Kejklřské divadlo, kouzelník Petr Kasnar, Teatr Rajdo a další... Hry, tvůrčí dílny, zvonářská dílna, výroba rolníček, kovář... Tel.: 608 860 885, info@teatr.cz, www.spolekysypka.cz
26.6.	Golf & Spa Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Turnaj na 18 jamkovém hřišti. Tel.: 776 826 376, recepc@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.

